



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1964

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
221

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

4441. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων των του Κώδικος των Νόμων «περί Φορολογίας του Οίνοπνεύματος» και άλλων των διατάξεων αρμοδιότητος Γενικού Χημείου του Κράτους. 1
4444. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί φορολογίας του εισοδήματος. 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4441

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων των του Κώδικος των Νόμων «περί Φορολογίας του Οίνοπνεύματος» και άλλων των διατάξεων αρμοδιότητος Γενικού Χημείου του Κράτους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 3 Νοεμβρίου 1964 σύμφωνον γνώμη της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Είς τὸ τέλος τῆς τρίτης περιόδου τοῦ ὑπεδαφίου 4 τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Κώδικος τῶν νόμων «περί Φορολογίας τοῦ οἴνοπνεύματος», προστίθεται :

1. Ὁ ἀμπελοκτήμων ὁ ἐκμεταλλεσόμενος τὴν ἀμπελον κατὰ τὴν περίοδον καθ' ἣν ζητεῖται ἡ ἀπόσταξις καὶ ὅστις ἔτυχεν ἀδείας ἀποστάξεως ἐντὸς τῆς τελευταίας τριετίας ὡς καὶ πέντε ἢ πλείονας ἀμπελοκτημόνας ὁμοῦ, μὴ τυχόντες ἀδείας ἀποστάξεως κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, δικαιούνται ἐνὸς διημέρου συνεχῶς ἢ κεχωρισμένου εἰς δύο εἰκοσιτετράωρα, δι' ἀμβυκος περιεκτικότητος εἰς ὕδωρ οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν ἑκατὸν τριάκοντα χιλιογράμμων, ἀνευ καταβολῆς τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος καταβλητέου δικαιώματος καταναλώσεως.

2. Οἱ διήμεροι οἴνοπνευματοποιοὶ α' κατηγορίας περιοχῆς Θεσσαλίας ἤτοι τῶν νομῶν Μαγνησίας, Τρικάλων, Καρδίτσας καὶ Λαρίσης ὡς καὶ τοῦ νομοῦ Θεσσαλονίκης, ἐπιτρέπεται νὰ διαθέτωσι τὸ παρ' αὐτῶν παραγόμενον στεμφυλόπνευμα, ἀνευ καταβολῆς ἄλλου φόρου καταναλώσεως ἢ τέλους, ἐλευθέρως εἰς τὴν κατανάλωσιν, ἐντὸς τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Νομοῦ ἐν ᾧ παρήχθη, ὡς καὶ εἰς τοὺς συνορεύοντας Νομούς, ἀπαγορευομένης ὁμῶς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πωλήσεως

τούτου ὑπὸ τῶν ποτοποιῶν ὡς καὶ τῆς μεταφορᾶς καὶ διαδόσεως τούτου εἰς ἑτέρας περιφερείας πλὴν τῶν ἀνωτέρω.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης περιπτώσεως, ὁ Νομὸς Γρεβενῶν θεωρεῖται ὡς ἀποτελὼν τὸ αὐτὸ τμήμα τοῦ Νομοῦ Κοζάνης.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταφορὰ καὶ διάδοσις εἰς τὴν κατανάλωσιν ἐνεργεῖται κατόπιν ἀδείας μεταφορᾶς, ἐκδιδομένης ὑπὸ τῆς ἐποπτευσῆς τοῦ οἴνοπνευματοποιεῖον ἀρχῆς, ἀνευ χρονικοῦ περιορισμοῦ ἐντὸς τῆς φορολογικῆς περιόδου καθ' ἣν τοῦτο παρήχθη διὰ ποσότητα ἀνω τῶν 5 χιλιογράμμων ἐνύδρου, βάσει δὲ τιμολογίου διὰ ποσότητα κατωτέραν ταύτης. Διὰ τὸ ἐντὸς τῆς πόλεως ἢ χωρίου παραχθέν στεμφυλόπνευμα, ἡ διάδοσις αὐτοῦ γίνεται βάσει τιμολογίου.

Ἡ παρὰ τῶν ποτοποιῶν διάδοσις οὐζοποιημένου στεμφυλόπνευματος ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ ὀριζόμενα.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπιτρέπηται ἡ μεταφορὰ καὶ ἡ παράδοσις εἰς οἴνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας πρὸς ἀνακαθορισμὸν τῆς ἀδιαθέτου ποσότητος στεμφυλόπνευματος τῆς κατεχομένης ὑπὸ διημέρων οἴνοπνευματοποιῶν.

Διὰ τὸ οὕτω εἰς οἴνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας παραδιδόμενον στεμφυλόπνευμα ἐν γένει, δύναται νὰ καταβάλληται τιμὴ ἀνωτέρα τῆς καθοριζομένης ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων «περί Φορολογίας τοῦ Οἴνοπνεύματος».

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορῖσθαι τὴν πρόσθετος διαφορὰ τιμῆς, τῆς προσθέτου ταύτης δαπάνης καταβλητέας ἐκ τῶν πῶρων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐλέγχου καὶ Ἐποπτείας τῆς Φορολογίας τοῦ Οἴνοπνεύματος, καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις καθοριζόμενας ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται οἱ διήμεροι οἴνοπνευματοποιοὶ νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν ἐπιβληθέντων αὐτοῖς προστίμων κατὰ τὴν παρελθούσαν φορολογικὴν περίοδον καὶ μέχρι σήμερον, διὰ παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων «περί Φορολογίας τοῦ Οἴνοπνεύματος». Τὸ τυχὸν κατασχεθὲν στεμφυλόπνευμα, παραδίδεται εἰς οἴνοπνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας πρὸς ἀνακαθορισμὸν ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατιμῆσεως, ἀποδιδομένης τῆς ἀξίας τούτου εἰς τὸν κάτοχον.

Άρθρον 2.

1. Ἐπιστρέφεται τὸ δικαίωμα καταναλώσεως ἐνὸς διημέρου ἀποστάξεως τὸ καταβληθὲν τυχὸν ὑπὸ διημέρων οἴνοπνευματοποιῶν κατὰ τὴν παρούσαν φορολογικὴν περίοδον.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορῖσθαι οἱ ὅροι καὶ διατυπώσεις τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ὡς ἀνω καταβληθέντος δικαιώματος καταναλώσεως δι' ἐν διήμερον.

"Άρθρον 3.

1. Οί παραβάται τών ως άνω διατάξεων τιμωρούνται συμ-
φώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Κώδικος τών
Νόμων περὶ Φορολογίας τοῦ Οἰνοπνεύματος.

2. Ἐν τέλει τών διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρ-
θρου 26 τοῦ Κώδικος τών Νόμων περὶ Φορολογίας τοῦ Οἰ-
νοπνεύματος, προστίθεται ἐδάφιον ὑπὸ στοιχείον λγ', ἔχον
οὕτω:

λγ'. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομο-
θετικοῦ Διατάγματος.

"Άρθρον 4.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. ὑπ'
ἀριθ. 787 τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1948 «περὶ συμπληρώσεως,
τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τών περὶ
φορολογίας τῆς σταφίδης, γλυκόζης, ὕπουροσκαχάρου, χα-
ρουποσιροπίου, ἀμυλοσιροπίου, περὶ ἐμπορίου τοῦ οἴνου καὶ
προστασίας τῆς οἰνοπαραγωγῆς καὶ περὶ φορολογίας τοῦ
οἴνου» νόμων, προστίθεται περίοδος ἔχουσα οὕτω:

«Ἐπὶ τών ἐνεχομένων σακχάρων εἰς τὴν εἰς τὰ οἰνο-
πνευματοποιεῖα Β' κατηγορίας εἰσαγομένην καὶ κατεργα-
ζομένην ξηρὰν σταφίδα ἐν γένει πρὸς παρασκευὴν συμπετυ-
κνωμένου σιροπίου (κοινῶς γλεύκους) δι' ἐξωτερικὴν ἐμπο-
ρίαν, ἀναγνωρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀπώλεια (φύρα)
ἀποθήκης καὶ κατεργασίας ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς ταύτης μέ-
χρι τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τοῦ τελικοῦ προϊόν-
τος ἐπὶ τὰς τοῖς ἑκατὸν (700)».

"Άρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 4339)1964 ἀντι-
καθίσταται ὡς κάτωθι:

2. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐγκρίνεται διὰ τοῦ παρόντος ὅπως διὰ
τὴν ἀποσταχθεῖσαν Αὐγουστον καὶ Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους
1963 ποσότητα οἴνων ἐξ 1.010.380 χιλιογράμμων θαλάμων
κάτω τών 11,5, προελθούσαν ἐκ τῆς οἰνοποιήσεως ὑπολειμ-
μάτων ἐπιτραπέζιων σταφυλῶν, πληγείσων ἐκ τών ἐξαιρετι-
κῶν θεωρητιῶν τοῦ ἔτους 1962, τών παραγωγῶν Κορινθίας,
καταβληθῇ ἑάσει τών συνταχθέντων πρωτοκόλλων τοῦ Πα-
ραρτήματος Ἐλευσίνος τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ἐκ
τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν οἰνοποιήσαν καὶ
ἀποστάξασαν τοὺς οἴνους τούτους Ἑταιρείαν παραγωγῶν Κο-
ρινθίας Α.Ε. ΕΤΠΑΚΟ, ποσὸν ἐκ δραχμῶν 0,70 κατὰ χι-
λιόγραμμα οἴνου, πρὸς κάλυψιν τών ὑπὸ τών παραγωγῶν
πραγματοποιήθεισων ὑπερῶν δαπανῶν καὶ ἐξόφλησιν τών
ὑπ' αὐτῶν ληφθέντων παρὰ τῆς Α.Τ.Ε. ἐνεχυροδανείων.

Εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγούμενα εἰς τὴν Ἑ-
ταιρείαν Παραγωγῶν Κορινθίας Α.Ε. ΕΤΠΑΚΟ ἐξοδα με-
ταφορᾶς συμψηφίζεται πᾶν ποσὸν εἰσπραχθέν ὑπὸ τῆς Ἑται-
ρείας ταύτης, ἑάσει τῆς ἀντικατασταθείσης παρ. 2 τοῦ ἄρ-
θρου 2 τοῦ Ν. 4339)1964.

"Άρθρον 6.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τών Οἰκονομικῶν δύναται νὰ
ἐπιτρέπεται ὅπως οἰνοπνευματοποιοὶ α' κατηγορίας ἔχοντες
ἀπὸ εἰκοσαετίας ἐγκαταστάσεις ἀμβυκος μακρὰν τών ἑμπέ-
λων των, ἀποστάξουν τὰ παρ' αὐτῶν παραγόμενα στέμφυλα,
ἀνεξαρτήτως ἐὰν οἱ ἀμπελοὶ εἶναι ἢ ὄχι εἰς ὁμορὸν Κοινότητα.

Ἡ τοιαύτη μεταφορὰ τών στεμφύλων ἐνεργεῖται κατόπιν
ἀδείας χορηγούμενης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

"Άρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου δωδεκάτου τοῦ Ν. Δ.
3908)1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατά-
ξεων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων κλπ.», ὡς συνεπλη-
ρώθη διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3977)1959
«περὶ ἐνοποιήσεως θέσεων τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τών δη-
μοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ.» καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγρ. 3
τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4352)1964 «περὶ διατάξεων ἀφο-

ρῶσων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς
ἐξῆς:

«2. Προκειμένου περὶ τῆς κρίσεως ὑπαλλήλων κατεχόντων
ὀργανικὴν θέσιν ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ ἕως καὶ 2ῳ ἢ βαθμολογικῶς
ἀντιστοίχῳ, τὸ Συμβούλιον συγκροτεῖται: α) ἐκ τοῦ Γενικοῦ
Γραμματέως τοῦ οἴκειο Ὑπουργείου, β-γ-δ) ἐκ τριῶν ἐπὶ 1ῳ
ἢ 2ῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων παρὰ τῇ κεντρικῇ
ὑπηρεσίᾳ τῶν οἰκείων Ὑπουργείων, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο ἀπα-
ραιτῆτως μόνιμοι, ε-στ) ἐκ δύο μελῶν λαμβανόμενων ἀνά
ἐνός, αα) ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ Ἀ-
ρεοπαγιτῶν ἢ Ἀντεισαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου, ββ) τῶν
Ἀντιπροέδρων ἢ Συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, γγ)
τῶν Ἀντιπροέδρων ἢ Συμβούλων τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. δδ)
τῶν Ἀντιπροέδρων ἢ Συμβούλων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου
τοῦ Κράτους καὶ εε) τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπι-
στημίου Ἀθηνῶν ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς. Προκειμένου
περὶ κρίσεως περιφερειακῶν ὑπαλλήλων, τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ
Συμβουλίου μετέχει ὡς πρόσθετον μετὰ ψήφου μέλος καὶ εἰς
ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως
Πρωτεύουσας ἐπὶ 2ῳ ἢ 3ῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων τοῦ οἴκειο
περιφερειακοῦ Κλάδου.

Τὸ ἀρμόδιον Συμβούλιον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐπὶ 5ῳ ἢ
2ῳ βαθμῷ καθίσταται ἀρμόδιον καὶ διὰ τὴν κρίσιν περὶ
τῆς προαγωγῆς εἰς τὸν 5ον βαθμὸν τῶν ἐπὶ 6ῳ βαθμῷ ὑ-
παλλήλων.

Ἐλλείψει Γενικοῦ Γραμματέως, μετέχει μετὰ ψήφου ὁ ἀρ-
μόδιος Διευθυντὴς προσωπικοῦ τοῦ οἴκειο κλάδου. Ἐλλείψει,
κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τὸ Συμβούλιον
νομίμως συγκροτεῖται ἐκ τῶν ὑπολειπομένων μελῶν».

2. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 12
τοῦ Ν. Δ. 4352)1964 «περὶ διατάξεων ἀφορῶσων τοὺς δημο-
σίους ὑπαλλήλους κλπ.» εἶναι ὅτι: εἰς τοὺς πίνακας τῶν ἀπὸ
τοῦ 6ου βαθμοῦ καὶ ἄνω προακτέων διοικητικῶν ὑπαλλήλων
Α' κατηγορίας τῶν ἐτῶν 1964, 1965 καὶ 1966, περιλαμβά-
νονται οἱ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐκάστου τῶν ἐτῶν τούτων
συμπληροῦντες τὸν πρὸς προαγωγὴν χρόνον.

3. Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐν Ἀθήναις Κεντρικοῦ Καταστή-
ματος τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ὡς καὶ
τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑποκαταστήματος αὐτοῦ δύναται, δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, νὰ προσλαμβάνωνται ἐπὶ
παγίᾳ ἀμοιβῇ, τρεῖς τὸ πολὺ διὰ τὸ κεντρικὸν κατὰστημα καὶ
εἰς διὰ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑποκατὰστημα, δικηγόροι παρ' Ἑ-
φέταις ἢ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ.

4. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)2.1.1961 Β. Δ.
«περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ περὶ
ὀργανισμοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας, τοῦ Γενι-
κοῦ Χημείου τοῦ Κράτους κλπ. ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρ-
θρου 7 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 4193)1961 καὶ τοῦ ἄρθρου 21 παρ.
1 τοῦ Ν. Δ. 4257)1962 προβλεπόμεναι θέσεις τοῦ Α' Κλά-
δου Τεχνικῶν (Χημικῶν), αὐξάνονται ὡς ἀκολούθως:

Ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ ἢ 2ῳ θέσεις 5

» » 4ῳ ἢ 5ῳ » 38

» » 6ῳ ἢ 7ῳ » 20

Ἐφεξῆς αἱ θέσεις 4ου καὶ 5ου βαθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ Α'
κατηγορίας τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καθίστανται
ἐνισαίαι.

Εἰς τὰς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου
προβλεπόμενας θέσεις, ἐπιτρέπεται, ὅπως μέχρι τριῶν ἐκ τού-
των συμπληροῦνται διὰ διορισμοῦ Χημικῶν—Φαρμακοποιῶν,
κεκτημένων τόσον Πτυχίον Χημικοῦ ὅσον καὶ πτυχίον Φαρ-
μακοποιοῦ.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, 3 θέσεις ἐπὶ
βαθμῷ 4ῳ καὶ μία ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ τοῦ Κλάδου Α' Τεχνικοῦ
(Χημικῶν), καταλαμβάνεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀρ-
μοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ
Κράτους, ὑπὸ τῶν ἀναδιορισθέντων Χημικῶν τοῦ Γενικοῦ Χη-
μείου τοῦ Κράτους, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 3617)1956 Ν. Διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. Δ. 4242)62, ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐληξεν ἡ διὰ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. Δ. 3200)1955 θεσπισθεῖσα προθεσμία ἀναστολῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ Νόμου 1811)1951.

Ὑπάλληλοι πρώτης κατηγορίας ἐνταχθέντες εἰς πίνακας προακτέων, μὴ κεκτημένοι ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν Ἐπαρχιῶν Ἀττικῆς, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης, ἐνεκεν ὑπηρεσιακῶν λόγων, τῶν ὁποίων ἡ ἐντάξις αὐτῇ ἡκουρώθη διὰ μόνην τὴν ἄνω ἑλλειψίν, προαγόμενοι ἐν συνεχείᾳ κανονικῶς ὑπὸ τὴν ἰσχύϊν τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. Δ. 4242)62, θεωροῦνται προαχθέντες ἀναδρομικῶς ἀφ' ἧς προήχθησαν βάσει τῶν ἀρχικῶν πινάκων διὰ πάσας τὰς συνεπείας, πλὴν τοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως διαφορᾶς ἀποδοχῶν.

Ἡ δαπάνη τῆς μισθοδοσίας τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων Χημικῶν καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐπὶ ἀπολήψει ἀπὸ τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐλέγχου καὶ Ἐποπτείας Φορολογίας Οἰκονομικῶν κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα.

5. Αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προσταξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν εἰδικῶν θέσεων τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν. 1811)1951, λόγω πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ λόγω εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1964 καὶ ἐπὶ τῶν Εἰδικῶν Συμβούλων τῶν Ὑπουργείων τῶν διεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 4352)1964 «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους κλπ.».

*Ἀρθρον 8.

1. Ἐπὶ μίαν διετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1964—65, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ὑπηρετούντες ὑπὲρ τὸ ἔτος εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα Μέσης Ἐκπαίδευσως κωμοπόλεων καὶ χωρίων μέχρι πέντε χιλιάδων (5.000), κατοίκων, μὴ λαμβάνοντες δὲ σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, διορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 1114)1949.

Κατ' ἐξαιρέσιν, οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἰδιωτικοὶ ἐκπαιδευτικοὶ δύνανται νὰ διορίζωνται ὡς ἄνω καὶ ἂν δὲν τυγχάνωσιν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν πίνακα τῶν διοριστέων καθηγητῶν ἢ καὶ ἔχωσιν ὑπερβῆ τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας εἰσόδου εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐφ' ὅσον τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα εἰς ἃ οὗτοι ὑπηρετοῦν διέκοψαν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν συνεπείᾳ ἰδρύσεως σχολείων Μέσης Ἐκπαίδευσως εἰς τὴν ἑξῆς ἐνδία ἐλειτουργοῦν τὰ σχολεῖα ταῦτα. Οὗτοι διορίζονται μὲ ἀποδοχὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς τὸν βαθμὸν εἰς ὃν τυχὸν ἔχουσιν ἤδη διαβαθμισθῆ.

2. Ἐπὶ σκοπῷ πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον διοριζομένων προσωρινῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, ἐγγράφεται εἰς τὸν εἰδικὸν Προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἢ ἀναγκαιοῦσα πίστωσης, διατιθεμένη δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Οἰκονομικῶν ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καθορίζονται καὶ πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι διαθέσεως ἐκ μέρους τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρεχομένων κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσῶν.

*Ἀρθρον 9.

Αἱ ὁργανικαὶ θέσεις τῆς Ὑ.Δ.Α.Μ.Κ. τῶν μὲν Τμηματορχῶν ἐπὶ βαθμῷ 5φ ἢ 4φ τοῦ Κλάδου Α2 Διοικητικοῦ αὐξάνονται κατὰ ἐπτὰ (7), τῶν δὲ Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Κλάδου Α1 Ἐπιθεωρήσεως κατὰ μίαν ἐπὶ βαθμῷ 3φ ἢ 2φ, καταργουμένων ἐπτὰ (7) θέσεων Εἰσηγητῶν ἐπὶ βαθμῷ 6φ.

Αἱ ἀνωτέρω θέσεις ἐπὶ βαθμῷ 5φ ἢ 4φ, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, πληροῦνται προτιμωμένων κατὰ τὴν κρίσιν πρὸς προαγωγὴν τῶν προϊσταμένων τῶν περιφερειακῶν Γραφείων τῆς Ὑπηρεσίας Διοικήσεως Ἀνταλλαξίμων Μουσουλμανικῶν Κτημάτων (ΥΔΑΜΚ) ἐχόντων πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς ἢ ἀπολυτήριον Γυμνασίου, συνολικὴν ὑπηρεσίαν τοῦλάχιστον εἴκοσι πέντε (25) ἐτῶν, ἐξ ἧς ὑπερεξαετὴ εἰς τὸν βῶν βαθμὸν καὶ ὑπερδιετὴ ὡς Προϊσταμένων τῶν περιφε-

ρειαικῶν Γραφείων ΥΔΑΜΚ, ἡ δὲ ἐπὶ βαθμῷ 3φ ἢ 2φ διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Ν. 1811)51 προσόντα καὶ ὑπηρετούντων ὡς προϊσταμένων τῶν περιφερειακῶν γραφείων.

*Ἀρθρον 10.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ. 3958)1959 προστίθενται τὰ κάτωθι:

«Δι' ἀπαλλοτριούμενας, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἰδιοκτησίας, αἵτινες περιελήφθησαν εἰς ρυμοτομίας Συνοικισμῶν καὶ παρεχωρήθησαν εἰς κληρούχους μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 3958)1959, ἡ ὀφειλομένη ἀποζημιώσις βαρύνει τὸ Δημόσιον, ἐφ' ὅσον οἱ δικαιωθέντες ταύτης κληροῦχοι, κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, εἶχον ἐξοφλήσει, καὶ οἷον δῆποτε τρόπον, τὸ τίμημα τοῦ οἰκοπεδικοῦ κλήρου αὐτῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἰδιοκτησιῶν, δι' ἃς συνετελέσθη ἤδη ἡ ἀπαλλοτρίωσις διὰ τῆς κατὰ νόμον καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως, ἐγγράφεται δὲ ἀνάλογος πίστωσης εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1964 δι' ἐμπιπτούσας εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ἰδιοκτησίας, ὧν δὲν συνετελέσθη ἡ ἀπαλλοτρίωσις».

*Ἀρθρον 11.

Τὸ ἐν ἄρθρῳ 21 ἐδᾶφ. 1 τοῦ Ν. Δ. 4373)1964 «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀναφερόμενον «κατὰ τὸ ἔτος 1947» ὡς ἔτος ἀνατινάξεως τοῦ Δημοσίου Καπνοκοπτηρίου Καρλοβάσου Σάμου, διορίζεται εἰς τὸ ὅριον «κατὰ τὸ ἔτος 1948» ὅπως καὶ πράγματι ἐγένετο ἡ ἀνατίναξις.

Ἡ χορηγομένη προθεσμία τοῦ ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 4373)1964 ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποχρεῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ υποβάλωσι τὰς δηλώσεις των περὶ ἀποδοχῆς τοῦ ἄρθρου 21 τούτου, καθορίζεται καὶ πάλιν ὡς μηνιαία ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

*Ἀρθρον 12.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ν. Διατάγματος 4373)64 «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς περὶ καπνοῦ νομοθεσίας» ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχύσει ὡς ἀκολούθως:

«3. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν οὕτω χορηγομένων δανείων ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ παρόντος ἡ ἐκχώρησις παρὰ τῶν δανειζομένων ὑπὲρ τοῦ δανειστοῦ τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων ὑπὲρ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου σχετικῶν πρὸς τὴν ἀπόκτησιν κατοικίας διατάξεων τῶν ποσοστῶν ὅπως ὀριζομένων ὡς ἀκολούθως:

α) τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν ἢ χορηγίας ἢ ἀποζημιώσεως μέχρι ποσοστοῦ 40ο)ο,

β) τῆς μηνιαίας συντάξεως λαμβανομένης ἢ δικαιουμένης μέχρι ποσοστοῦ 80ο)ο αὐτῆς,

γ) τῶν τυχόν λαμβανομένων ἢ δικαιουμένων μερίσματος ἀρωγῆς, ἐφ' ἧς ἀπαξ βοηθήματος, χορηγίας καὶ πάσης μορφῆς ἀποζημιώσεως μέχρι ποσοστοῦ 100ο)ο.

Ὁσαύτως πρὸς ἀσφάλειαν τῶν δανείων τούτων ἐγγράφεται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ δανειστοῦ πρώτη ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ἀποκωμιένου διὰ τοῦ δανείου ἀκινήτου, οὗτινος ἡ κατ' ἐκτίμησιν τοῦ δανειστοῦ ἀγοραία ἀξία δέον ἀπασαίνεται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ δανείου τοῦλάχιστον κατὰ 15ο)ο.

2. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου καπνοῦ» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«5. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς προϋποθέσεις, ὁρους κλπ. χορηγήσεως καὶ ἐξοφλήσεως τῶν δανείων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 4202)1929 τοῦ Ν. Δ. 3783)57, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἰσχύουσαι ἐκάστοτε διατάξεις διὰ τὴν χορήγησιν στεγαστικοῦ δανείου πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου.

Ὁσαύτως ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν. Διατάγματος 4242)62, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινῶν διατάξεων».

Άρθρον 13.

Επιτρέπεται η κωδικοποίησης των διατάξεων του παρόντος Ν. Δ. και η ενσωμάτωσις αὐτῶν εἰς τὴν γενομένην κωδικοποίησιν τοῦ Κώδικος τῶν νόμων Φορολογίας τοῦ Οἰκονομικοῦ, ἐπιτροπὴς ὡσαύτως τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς ἢ ἀριθμώσεως τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων, ἀπαλείψεως διατάξεων μεταβατικοῦ περιεχομένου ὧν ἔληξεν ἡ ἰσχὺς, ὡς καὶ ἡ τροποποίησις τῆς φρασσεολογίας διατάξεων διὰ τὴν προσαρμογὴν αὐτῶν.

Άρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν.Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1964, κατὰργουμένης πάσης ἐτέρας διατάξεως, ἀντικειμένης εἰς τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1964.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΤΟΤΜΠΑΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Ι. ΖΙΓΔΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, ΑΝΔΡ. ΚΟΚΚΕΒΗΣ, ΣΤ. ΜΠΙΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ, ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΜΑΡΗΣ, ΜΙΚ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΥΤΣΗΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ, Γ. ΜΤΛΩΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1964.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4444

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1964 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

1. Ἡ κλίμαξ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ ν.δ. 3323]1955, ὡς αὕτη καθωρίσθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ν.δ. 4242]1962, ἀντικαθίσταται διὰ τῆς κατωτέρω κλίμακος, ἐφαρμοζομένης ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1965 καὶ ἐφεξῆς :

Φορολογικὴ κλίμαξ

Κλιμάκια	Φορολ.	Φόρος Κλι-	Σύνολον	
Είσοδήματος	Συντελεστής	μακίου	Είσοδήματος	Φόρου
5.000	3	150	5.000	150
5.000	4	200	10.000	350
5.000	5	250	15.000	600
5.000	6	300	20.000	900
10.000	7	700	30.000	1.600
10.000	8	800	40.000	2.400
10.000	10	1.000	50.000	3.400
10.000	12	1.200	60.000	4.600
20.000	14	2.800	80.000	7.400
20.000	16	3.200	100.000	10.600
20.000	18	3.600	120.000	14.200
20.000	20	4.000	140.000	18.200
30.000	22	6.600	170.000	24.800
30.000	24	7.200	200.000	32.000
50.000	28	14.000	250.000	46.000
50.000	32	16.000	300.000	62.000
50.000	36	18.000	350.000	80.000
50.000	40	20.000	400.000	100.000
100.000	44	44.000	500.000	144.000
100.000	48	48.000	600.000	192.000
200.000	50	100.000	800.000	292.000
200.000	52	104.000	1.000.000	396.000

Ὑπερβάλλον 55

2. Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παρ. 5 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3323]1955, ὡς αὕτη ἰσχύει κατόπιν προσθήκης τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 4242]1962, ἀντικαθίσταται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1965 ὡς ἐξῆς :

«Ἡ ἐκχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀπλῆς ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου εἰς φόρον, ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐξαμήνου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ὃ τὰ εἰσοδήματα ταῦτα ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν».

3. Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3323]1955 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Α'. Ἐκ τοῦ ἀκαθάρστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικήσεως τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου ἢ τῆς οἰκογενείας του, ποσὸν δραχμῶν ἐννέα χιλιάδων (9.000) ἐτησίως.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη δὲν ἰσχύει προκειμένου: α) Περὶ οἰκίας ἢ ὁποία χρησιμοποιεῖται ὡς δευτερεύουσα κατοικία τοῦ φορολογουμένου ἢ τῆς οἰκογενείας του ἢ πρὸς θερμὴν διαμονὴν αὐτῶν καὶ β) ἐὰν τὸ ἐτήσιον τεκμαρτὸν εἰσόδημα ἐξ ἰδιοκατοικήσεως ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας (12.000).

Ἐὰν, ἐντὸς τοῦ ἔτους κτήσεως τοῦ εἰσοδήματος, ἡ ἰδιοκατοικία ἦτο διαρκείας μικροτέρας τῶν δώδεκα (12) μηνῶν, τὸ ἀπαλλασσόμενον ποσὸν περιορίζεται ἀναλόγως».

Προκειμένης ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως, ἡ ἀξία τῆς οἰκοδομῆς προσδιορίζεται ἀνὰ τριετίαν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου λαμβάνεται ὡς ἀξία τῆς οἰκοδομῆς, μέχρι καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1967, ἡ ἤδη προσδιορισθεῖσα τοιαύτη.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 4242]1962 περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 3323]1955, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως :

Άρθρον 5.

1. Τὸ συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα δύναται, κατ' ἐξαίρεσιν, νὰ προσδιορίζηται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δαπανῶν διαβιώσεως

του φορολογουμένου και της οικογενείας του, κατά τας κατωτέρω διατάξεις, όσάκις αί δαπάναι αύται προδήλως είναι ανώτεροι των δηλουμένων καθαρών εισοδημάτων εκ των επί μέρους πηγών Α' έως και Ζ', κατά ποσοστόν τουλάχιστον 30 ο) και υπερβαίνουν, αί δαπάναι αύται, τὸ ποσὸν τῶν ἐκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ εισοδήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου λαμβάνονται ἐνδεικτικῶς ὑπ' ὄψιν: α) Τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον—καταβαλλόμενον ἢ τεκμαρτὸν—τῆς κατοικίας καὶ θερινῆς διαμονῆς τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οικογενείας του, β) ἡ κατ' ἐκτίμησιν ὑπολογιζομένη δαπάνη διὰ τὸ ἐπιβατηγὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως, διὰ τὸ κότερον ἢ θενζινακτον ἢ θαλαμηγόν, τὰ ὅποια ἀνήκουν εἰς τὸν φορολογούμενον ἢ τὰ μέλη τῆς οικογενείας του, γ) ἡ δαπάνη διὰ τὸν τυχόν διατηρούμενον ὁδηγὸν αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ὡς καὶ διὰ ἐμπίσθους ὁχηθούς, δ) αἱ δαπάναι ταξιδίων ἀναψυχῆς ἐξωτερικοῦ, ε) αἱ ἐν γένει δαπάναι διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οικογενείας του ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἐντὸς τοῦ κρινόμενου ἔτους κτηθέντων ὑπ' αὐτῶν νέων ἀκινήτων ἢ κινήτων προδήλως μεγάλης ἀξίας περιουσιακῶν στοιχείων, ἐξαιρέσει τῶν κτηθέντων τοιούτων λόγῳ προικὸς, δωρεᾶς ἢ κληρονομίας.

Ὁ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις προσδιορισμὸς τοῦ εισοδήματος ἐνεργεῖται δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσδιοριζόμενον ποσὸν καθαρῷ εισοδήματος μειοῦται: α) Κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεδειγμένως κτηθέντων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου κατὰ τὸ οἰκεῖον οἰκονομικὸν ἔτος εισοδημάτων, τὰ ὅποια ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἢ ὑπάγονται εἰς εἰδικὰς φορολογίας, καὶ ἀνεγράφησαν εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν δηλώσιν τοῦ φορολογουμένου, β) κατὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐκπεστέας, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ζημίας τοῦ φορολογουμένου, γ) κατὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ τὸ κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος πραγματικὸν εισόδημα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ὅποιον ὑπῆλθῃ εἰς φορολογίαν ἐπὶ τῇ θάσει εἰλικρινούς δηλώσεως τούτου, μετ' ἐκπτώσιν τοῦ ἀναλογούντος εἰς αὐτὸν φόρου, υπερβαίνει τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσδιοριζόμενον τεκμαρτὸν συνολικὸν καθαρὸν εισόδημα αὐτοῦ, καὶ δ) κατὰ τὸ ἀποδεδειγμένως καταναλωθὲν κεφάλαιον τοῦ φορολογουμένου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συννοικούντων καὶ ὑπ' αὐτοῦ συντηρουμένων προσώπων».

5. Ἡ πρώτη περίοδος τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955, ὡς αὕτη ἰσχύει κατόπιν τῶν γενομένων τροποποιήσεων διὰ τοῦ Ν. Δ. 3765) 1957, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ὡσαύτως ὑπόκειται εἰς φόρον διὰ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προκύπτοντα εισοδήματα αὐτοῦ πᾶν φυσικὸν πρόσωπον, ὁδικοφύτως τῆς ἰθαγενείας του, ἐφ' ὅσον: α) ἔχει τὴν κατοικίαν του ἐν Ἑλλάδι ἢ β) ἔχει τὴν διαμονὴν του ἐν αὐτῇ συν-απτῶς ἢ διακεκομμένως ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μείζον τοῦ ἐνδὸς ἔτους ἐντὸς τῆς τριετίας ἢ ὅποια προηγείται τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας».

6. Ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 4242)1962 θωπευθείσης φορολογικῆς κλίμακος προκύπτουσα ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ προκαταβληθέντος ἢ παρακρατηθέντος φόρου ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1964, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1965 θεσπισθείσης προ-καταβολῆς ἢ τοῦ παρακρατηθέντος φόρου ἐπὶ τῇ θάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ., συμπληρῶνται πρὸς ὀφείλας τοῦ φορολογουμένου ἐκ φόρων ἢ τελῶν, ἢ ἐλλείψει τοιούτων ὀφειλῶν, ἐπιστρέφεται.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ρυθμισθήσονται τὰ τοῦ τρόπου συμπληρωμοῦ ἢ ἐπιστροφῆς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πιστωτικῆς ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου διαφορᾶς.

7. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323) 1955 προβλεπόμενον ἀφορολόγητον ὄριον ὀρίζεται εἰς δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας (15.000).

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. 3323)1955, ὡς αὕτη ἰσχύει κατόπιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3765)1957, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Συνεπὶ τῷ τοῦ γάμου, ὁ ἀνὴρ ὑποχρεοῦται πρὸς δηλώσιν καὶ τῶν εισοδημάτων τῆς γυναικὸς, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ φόρος ὑπολογίζεται κεχωρισμένως.

Ἐξαιρητικῶς, ὅταν τὸ εισόδημα τῆς γυναικὸς προέρχεται ἐκ τῆς ἀσκήσεως ὑπ' αὐτῆς ἐμπορικῆς ἐν γένει ἐπιχειρήσεως ἢ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ αὐταὶ εἶναι οἰκονομικῶς ἐξηρητημέναι ἀπὸ τὰς ἀσκουμένας ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς τοιαύτας, ἐπίσης καὶ ὅταν τὸ εισόδημα τῆς γυναικὸς προέρχεται ἐξ ἀνωνύμων μετοχῶν, ὁμολογιακῶν δανείων, χρεωγράφων καὶ πάσης φύσεως ἀνωνύμων τίτλων, τοῦτο προστίθεται εἰς τὸ εισόδημα τοῦ ἀνδρὸς. Ὡσαύτως εἰς τὸ εισόδημα τοῦ ἀνδρὸς προστίθεται τὸ πέραν τῶν πενήτηκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν καθαρὸν εισόδημα ἐξ οἰκοδομῶν τῆς γυναικὸς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν οὕτως ἀφαιρούμενων εισοδημάτων ἀμφοτέρων τῶν συζύγων.

Ἐν περιπτώσει τεκμαρτοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ εισοδήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5, τὸ ποσὸν καθ' ὃ τὸ οὕτω προσδιοριζόμενον εισόδημα εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ἀφαιρούμενου τῶν πραγματικῶν εισοδημάτων ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, προστίθεται εἰς τὸ εισόδημα τοῦ ἀνδρὸς, λογιζόμενον ὡς εισόδημα τῆς πηγῆς Ζ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 45».

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὰ εισοδήματα τῆς γυναικὸς τὰ ὅποια προκύπτουσι:

α) μέχρι τῆς προτερείας τοῦ γάμου αὐτῆς καὶ β) μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως τῆς δίκης διαζυγίου, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει συνυπολογίζονται εἰς τὸ εισόδημα τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ φορολογούνται, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος».

3. Τὰ ἐδάφια δεῦτερον καὶ τρίτον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955, ὡς ταῦτα ἰσχύουν μετὰ τὰς γενομένας διὰ τοῦ Ν.Δ. 4242)1962 τροποποιήσεις, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«Ἐὰν ἡ σύζυγος ἔχῃ ἴδιον εισόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελματικῶν ἢ ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐμπορικῆς ἐν γένει ἐπιχειρήσεως ἢ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, μὴ ἐξαρτωμένης οἰκονομικῶς ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀσκουμένης τοιαύτης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εισοδήματος ὁ φόρος ὑπολογίζεται κεχωρισμένως κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6, τὸ ἐκπιπτόμενον διὰ τὴν σύζυγον ποσὸν ἀυξάνεται εἰς δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας (12.000).

Ἐὰν τὸ εισόδημα τῆς συζύγου ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν εἶναι ἀνωτερον μὲν τῶν δραχμῶν 4.000, κατώτερον δὲ τῶν 12.000 δραχμῶν ἐτησίως, τὸ ἐκπιπτόμενον δι' αὐτὴν ποσὸν περιορίζεται εἰς τὸ ποσὸν τοῦ εισοδήματος ταύτης».

4. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀνωτέρω, ἄρθρου 8, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις α' ἕως καὶ ζ' θεωροῦνται ὅτι βαρύνουσι τὸν φορολογούμενον μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἴδιον εισόδημα ἢ τοῦτο εἶναι μικρότερον τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ἐτησίως».

5. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτ. γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 προστίθεται περίοδος ἔχουσα οὕτω:

«Ὡσαύτως ἐκπίπτει, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, ἡ δαπάνη διὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον περίθαλψιν τῶν τυφλῶν, κωφῶν ἢ διανοητικῶς καθυστερημένων τέκνων τοῦ ὑποχρέου, ὡς τοιαύτης δαπάνης νοσημένης καὶ τῆς ἀφορώσης εἰς διακτρεῖα ἢ τροφεῖα, ἅτινα καταβάλλονται διὰ τὴν περίθαλψιν αὐτῶν εἰς εἰδικὰς, διὰ τὴν πάθησιν των σχολὰς ἢ θεραπευτήρια».

6. Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τῶν διατάξεων τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 εἶναι: ὅτι εἰς τὰ ἔξοδα ἱατρικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περίθαλψεως περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἔξοδα νοσηλείας τῶν πασχόντων ἐξ

ονιάτου νοσήματος, σωματικής αναπηρίας και πνευματικής ή σωματικής ανικανότητας εν γένει.

7. 'Η αληθής έννοια της διατάξεως της περιπτώσεως δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323)1955, ως αυτή ισχύει κατόπιν της τροποποίησεως του άρθρου 3 του Ν.Δ. 3765)1957, είναι ότι εκ του συνολικού καθαρού εισοδήματος του φορολογουμένου εκπίπτουνται και τα καταβαλλόμενα, λόγω δωρεάς, ποσά εις ήμεδαπά νομικά πρόσωπα, νομίμως υφιστάμενα ή συνιστώμενα, τα όποια επιδιώκουν σκοπούς φιλανθρωπικούς.

8. Είς το αυτό άρθρον 8 του Ν.Δ. 3323)1955 προστίθεται ή ακόλουθος νέα παράγραφος 4.

«4. Αί κατά την προηγούμενην παράγραφον 3 εκπτώσεις ενεργούνται, προκειμένης επιβολής φόρου επί εισοδήματος αμφοτέρων τών συζύγων, ως έξής:

α) 'Εκ του εισοδήματος του άνδρος εκπίπτουνται τα έξρη και αί δαπάναι αί άφορώσαι εις αυτόν προσωπικώς, τά τέκνα, τας άγάμους άδελφάς και τούς ανιόντας αυτού.

β) 'Εκ του εισοδήματος της γυναίκης εκπίπτουνται τα έξρη και αί δαπάναι, αί άφορώσαι εις αυτήν προσωπικώς, τας άγάμους άδελφάς και τούς ανιόντας αυτής.

Είς περίπτωσιν καθ' ήν αί έκπεστέαι δαπάναι και έξρη τινός εκ τών συζύγων υπερκαλύπτουν τó εισόδημα αυτού, τó μένον άκάλυπτον ποσόν δαπανών εκπίπτειται εκ του εισοδήματος του έτέρου συζύγου».

9. 'Η πρώτη περίσδος του πρώτου εδάφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Ν. Δ. 3323)1955, ως αυτή ισχύει κατόπιν της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Ν. Δ. 4242)1962 αντικαθίσταται ως έξής:

«1. Πάν φυσικόν πρόσωπον, διά τó όποϊον συντρέχουσιν αί προϋποθέσεις του άρθρου 3, υποχρεούται εις ύποβολήν δηλώσεως, έφ' όσον τó μετά τας κατά τó άρθρον 8 εκπτώσεις άπομένον φορολογητέον εισόδημα αυτού υπερβαίνει τας 5.000 δραχμάς. Συντρεχούσης περιπτώσεως εφαρμογής της διατάξεως της παραγράφου 1 του άρθρου 6, υποχρέωσις προς ύποβολήν δηλώσεως τών εισοδημάτων αμφοτέρων τών συζύγων υφίσταται, έφ' όσον τó φορολογητέον εισόδημα τού ενός έξ αυτών υπερβαίνει τó άνωτέρω ποσόν».

10. Τó δεύτερον εδάφιον της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Ν. Δ. 3323)1955 αντικαθίσταται ως έξής:

«Οί ασχολούμενοι προσωπικώς ή διά τών μελών της οικογενείας των εις γεωργικάς έκμεταλλεύσεις και εάν έτι χρησιμοποιώσι και ξένους εργάτας δέν φορολογούνται ούδè υποχρεούνται εις έπίδοσιν δηλώσεως διά τó εκ της πηγής ταύτης εισόδημά των, έφ' όσον τó έξ αυτής άκαθάριστον εισόδημα δέν υπερβαίνει τας 140.000 δραχμάς. 'Εάν τó άκαθάριστον εισόδημα υπερβαίνη τó όριον τούτο, υφίσταται διά τά πρόσωπα ταύτα υποχρέωσις ύποβολής δηλώσεως, συντρεχουσών και τών λοιπών νομίμων προϋποθέσεων. Είς την περίπτωσιν ταύτην εκ του άκαθάριστου εισοδήματος Ε' πηγής εκπίπτειται τó υπό της διατάξεως της περιπτώσεως Δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 προβλεπόμενον ως άπαλλασσόμενον της φορολογίας ποσόν τών δραχμών 50.000».

11. Τó πρώτον εδάφιον της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του αυτού Ν. Δ. 3323)1955 αντικαθίσταται ως έξής:

«2. Προκειμένου περί έγγάμων, δι' ους συντρέχουσιν αί προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 6, ó άνήρ υποχρεούται εις ύποβολήν ενιαίας δηλώσεως διά τά εισοδήματα αμφοτέρων τών συζύγων».

12. 'Η υπό τών παραγράφων 4 και 6 του άρθρου 47 του Ν. Δ. 3323)55, ως αύται ισχύουν κατόπιν του άρθρου 6 του Ν. 4045)60, προβλεπομένη τριμελής έπιτροπή προσδιορισμού του εισοδήματος εκ της άκίνησεως έλευθερίου επαγγέλματος, συγκροτείται: α) εκ του άρμοδίου οικονομικού έφόρου, ως προέδρου, β) έξ ενός δημοσίου υπαλλήλου επί βαθμῷ τουλάχιστον 8ω και γ) έξ ενός αντιπροσώπου της εν τη έδρα της Οικονομικής 'Εφορίας οικείας επαγγελματικής οργανώσεως.

13. 'Η διάταξις της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του Ν. Δ. 4242)62 καταργείται, επαναφερομένης εν ισχύϊ της διατάξεως της παραγρ. 5 του άρθρου 1 του Ν. Δ. 3848)58.

14. 'Η υπό του άρθρου 1 παράγραφος 1 του Ν. Δ)τος 3848)58 εν συνδυασμῷ προς τó άρθρον 9 παράγραφος 4 του Κ.Φ.Σ. προβλεπομένη παρ' έκάστη Οικονομική 'Εφορία Συμβουλευτική 'Επιτροπή συγκροτείται: α) έξ ενός έπιθεωρητοῦ Οίκον. 'Εφοριών ως Προέδρου, β) έξ ενός οικονομικού υπαλλήλου πτυχιούχου της Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. ή έτέρου δημοσίου υπαλλήλου μέ λογιστικήν κατάρτισιν και γ) έξ ενός φορολογουμένου της περιφέρειας της Οίκον. 'Εφορίας.

Οί άνωτέρω διορίζονται μεθ' ενός ή πλειόνων άναπληρωτών, εις μέν την περιφέρειαν της τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας υπό του 'Υπουργού τών Οικονομικών, εις δε τας έπαρχίας υπό του οικείου Νομάρχου. Τó υπό στοιχείον γ' μέλος της 'Επιτροπής ως και οί άναπληρωταί του, διορίζονται εκ πίνακος περιλαμβάνοντος τριπλάσιον τουλάχιστον αριθμόν έπιτηδευματιών εκ τών μάλα ειλικρινών φορολογουμένων, ύποβαλλομένου υπό του άρμοδίου Οίκον. 'Εφόρου.

Χρέη γραμματέως της 'Επιτροπής έκτελεί ύπάλληλος της άρμοδίας Οικονομικής 'Εφορίας όρίζόμενος υπό του Προέδρου αυτής.

Δι' αποφάσεως του επί τών Οικονομικών 'Υπουργού καθορίζονται: αί λεπτομέρειαι εφαρμογής της παρούσης διατάξεως.

Αί διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται από 1 'Ιανουαρίου 1965 και έφεξής. 'Επί ύποθέσεων έφ' όν δέν θά έχωσι μέχρι της ήμερομηνίας ταύτης έκδοθῆ αποφάσεις της 'Επιτροπής, δικαιοῦται ó 'Εφορος νά διατάξη συμπληρωματικών έλεγχων, κατά την διάταξιν της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του Ν. Δ. 3848)58.

Άρθρον 3.

1. 'Εν τέλει της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Ν.Δ. 3323)1955 προστίθενται τά ακόλουθα εδάφια:

«Ανεξαρτήτως εάν υπέχωσιν ή όχι υποχρέωσιν προς καταβολήν φόρου κατά τας διατάξεις του παρόντος Νόμου, υποχρεούνται εις ύποβολήν δηλώσεως περί τών εισοδημάτων των: α) Οί 'Υπουργοί, οί 'Υφυπουργοί, οί Βουλευταί, οί Πρόεδροι, οί 'Αντιπρόεδροι και τά μέλη του Συμβουλίου της 'Επικρατείας, 'Αρείου Πάγου, 'Ελεγκτικού Συνεδρίου, ΑΣΔΥ και του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, οί Καθηγηταί Πανεπιστημίων και λοιπών ισотίμων 'Ανωτάτων Σχολών, οί πληρεξούσιοι και πρόεδροι 'Υπουργοί, οί Γεν. 'Επίτροποι 'Επικρατείας, ό Εισαγγελεὺς και 'Αντεισαγγελεῖς του 'Αρείου Πάγου, οί Γενικοί Γραμματεῖς 'Υπουργείων, οί 'Ανώτατοι 'Αξιωματικοί του Στρατού, Ναυτικού, 'Αεροπορίας, Λιμενικού Σώματος ως και τών Σωμάτων 'Ασφαλείας, οί Γεν. Διευθύνονται και οί Σύμβουλοι τών 'Υπουργείων και Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή άλλων όργανισμῶν ως και οί Πρόεδροι τών Διοικητικῶν Συμβουλίων αυτών, οί νομάρχαι, οί δήμαρχοι και οί έφεται ως και οί προς πάντας τούς άνωτέρω μισθολογικῶς έξιούμενοι. β) Οί έχοντες εις την κυριότητά των ή καθ' οιονδήποτε τρόπον διατηροῦντες έπιδατηγόν αυτοκίνητον ιδιωτικής χρήσεως, ή ήμισορτηγόν τοιούτον ή θαλαμηγόν ή άκατον ως και οί έχοντες εις την διάθεσίν των διά τας άτομικάς και εν γένει οικογενειακάς των ανάγκας τοιαῦτα μεταφορικά μέσα άνήκοντα είτε εις την σύζυγόν των, είτε εις τά άχειράφετα τέκνα των, είτε εις τας έπιχειρήσεις, εις τας όποίας οὔτοι μετέχουσιν ή τυγχάνουσι σύμβουλοι, διοικηταί ή διευθύνονται, οί καταβάλλοντες ετησίως μίσθωμα κατοικίας άνωτερον τών είκοσι τεσσάρων χιλιάδων (24.000) δραχμών ως και οί ιδιοκατοικοῦντες εις οίκοδομήν της όποίας τó ετήσιον τεκμαρτόν μίσθωμα υπερβαίνει τας 18.000, οί αγοράσαντες άκίνητον περιουσίαν αξίας μεγαλυτέρας τών διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών κατά τó άμέσως προηγούμενον οικονομικόν έτος, οί διατηροῦντες εις την προσωπικήν υπηρεσίαν των πλείονα του ενός πρόσωπα ως έμισθον προσωπικόν. γ) Πās όστις ήθελε κληθῆ έγγράφως υπό του οικονομικού έφόρου, τη συγκαταθέσει του άρμοδίου οικονομικού 'Επιθεωρητοῦ, όπως ύποβάλλη δήλωσιν, άνεξαρτήτως του ύψους του εισοδήματος αυτού.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ὑπόκειται εἰς χρηματικὸν πρόστιμον μὴ δυνάμενον νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 2.000 οὐδὲ ἀνώτερον τῶν 10.000 δραχμῶν. Τὸ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, εἶναι ἀνεξάρτητον πρὸς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 67 ἐπιβαλλόμενον πρόσθετον φόρον».

2. Εἰς τὸ ἀρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. 3323)1955 προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι νέαι παράγραφοι 2 καὶ 3, τῶν ἄχρι τοῦδε παραγράφων 2, 3 καὶ 4 ἀριθμουμένων εἰς 4, 5 καὶ 6 ἀντιστοίχως.

«2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος πρόκειται νὰ ἀποδημήσῃ ὀριστικῶς ἢ νὰ μεταναστεύσῃ διὰ χρονικὸν διάστημα μείζον τοῦ ἔτους εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐν Ἑλλάδι περιουσίαν του εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεως, ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως εἰσοδήματος καὶ καταβολὴν τοῦ ἀναλογούντος φόρου διὰ τὰ μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀναχωρήσεως ἢ τῆς μεταφορᾶς τῆς περιουσίας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εἰσοδήματα, θεωρουμένης ὡς ληξιάσης κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην τῆς διαχειριστικῆς περιόδου.

Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος δύναται νὰ ζητήσῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πᾶσαν ἐγγύησιν, ἀναγκαίαν, κατὰ τὴν κρίσιν του, πρὸς διασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, τοῦ φορολογουμένου δικαιουμένου, συναινοῦντος καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, νὰ διορίσῃ ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωπον φερέγγυον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων του.

3. Οἱ ἀλλοδαποί, οἵτινες ἐκτῆσαντο εἰσόδημα φορολογητέον ἐν Ἑλλάδι, ὑποχρεοῦνται, πρὸ τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀναχωρήσεώς των, εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως διὰ τὸ εἰσόδημα τοῦτο καὶ καταβολὴν τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀναλογούντος φόρου, ἐφαρμοζομένης καὶ ἐν προκειμένῳ κατ' ἀναλογίαν τῆς διατάξεως τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου 2».

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Ν.Δ. 3323)55, ὡς αὐταὶ ἰσχύουσι τροποποιηθεῖσαι, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«4. Ἡ δήλωσις, συντασσομένη ἐπὶ ἐντύπου παρεχομένου δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, δεόν νὰ περιέχῃ:

α. Τὰς πηγὰς προελεύσεως τοῦ εἰσοδήματος καὶ τὸ ἐξ ἐκάστης τούτων εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον ὑπάγεται εἰς φορολογίαν.

β. Τὰ ἐξ οἰασδήποτε πηγῆς εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου, τῆς σύζυγος του καὶ τῶν ἀχειραρέτων τέκνων του, τὰ ὁποῖα ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ ὑπάγονται εἰς εἰδικὰς φορολογίας.

γ. Τὰ ἐπόμενα στοιχεῖα, ἀφορῶντα εἰς δαπάνας διαβιώσεως τῆς οἰκογενείας τοῦ δηλοῦντος: αα) τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον κατοικίας καὶ θερμῆς διαμονῆς, ββ) ἐὰν ὁ δηλῶν ἢ τὰ ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενα πρόσωπα τυγχάνουν ἰδιοκτητῆς ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως ἢ ἡμιφορτηγοῦ τοιούτου, τὸν ἀριθμὸν ἀδείας κυκλοφορίας, τὸν τύπον, τὸ ἔτος καὶ τὴν τιμὴν κτήσεως. Τὰ αὐτὰ στοιχεῖα ἀναγράφονται διὰ τὰς βενζινακάρους, κόττερα καὶ θαλαμηγούς, γγ) ἐὰν ὁ δηλῶν ἢ ἡ σύζυγός του ἢ τὰ ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενα μέλη τῆς οἰκογενείας του ἀπέκτησαν ἐντὸς τῶν δύο προηγουμένων ἐτῶν οἰκοδομὴν ἢ ἑτερον ἀκίνητον, τὸ εἶδος καὶ τὴν τοποθεσίαν τοῦ ἀκινήτου, τὸ ἔτος κτήσεως καὶ τὸ τίμημα ἀγορᾶς, δδ) ἐὰν ὁ δηλῶν ἔχῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του διδακτικὸν ἢ πέραν τοῦ ἐνὸς ὑπηρετικὸν προσωπικὸν κλπ., τὸ καταβαλλόμενον εἰς τοῦτο ἐτησίως ποσὸν ἀποδοχῶν καὶ εε) τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ταξείδια καὶ ἡ διάρκειά αὐτῶν.

δ. Τὸ ἀσκούμενον ἐπάγγελμα ἢ τὸ εἶδος τῆς ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως ὡς καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου, ὅσαςκις ὁ δηλῶν δὲν κατοικεῖ ἢ δὲν διαμένει ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Οἰκον. Ἐφορίας.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ καθορίζωνται λεπτομερέστερον ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως ὡς καὶ τὰ ὑποβλητέα σὺν τῇ δηλώσει δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ καθορίζωνται καὶ ἕτερα στοιχεῖα καὶ πληροφορίες, αἱ ὁποῖαι δεόν νὰ ἀναγράφωνται ἐν τῇ δηλώσει».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ Ν. Δ. 3323)1955 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον νέον ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 16α.

«Ἄρθρον 16α.

Δήλωσις κερδῶν ὑπὸ ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν καὶ περιορισμένης εὐδυνῆς ἐταιρειῶν.

1. Αἱ ὁμορρυθμοί, αἱ ἑτερορρυθμοί καὶ αἱ περιορισμένης εὐδυνῆς ἐταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται, ὅπως καὶ ἕκαστον ἔτος ὑποβάλλωσι διὰ τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου των εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς ἑδρας των δήλωσιν περὶ τῶν κατὰ τὴν λήξασαν διαχειριστικὴν περίοδον προκυψάντων ἀποτελεσμάτων καθῶς καὶ περὶ τῆς κατανομῆς τῶν κερδῶν ἢ ζημιῶν μεταξὺ τῶν ἐταίρων.

Ἡ κατὰ τὴν παρῶσαν παράγραφον δήλωσις σκοποῦσα μόνον τὸν ὀριστικὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν μεταξὺ τῶν ἐταίρων κατανομὴν τῶν ἀποτελεσμάτων (κερδῶν ἢ ζημιῶν) τῆς διαχειριστικῆς περιόδου τῆς ἐταιρείας, ὑποβάλλεται ἀνεξαρτήτως πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 11 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 δήλωσιν, τὴν ὁποῖαν ὑποβάλλει ὁ ἐταῖρος εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, περὶ τοῦ συνολικοῦ ἀτομικοῦ εἰσοδήματός του.

2. Ἡ δήλωσις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ὑποβάλλεται: α) προκειμένου περὶ ἐταιρειῶν τηρουσῶν βιβλία πρώτης ἢ δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου καὶ β) προκειμένου περὶ ἐταιρειῶν τηρουσῶν βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου.

3. Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 δηλώσεως ἢ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς τοιαύτης, ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος τῆς ἑδρας τῆς ἐταιρείας προβαίνει, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διενεργουμένου ἐλέγχου, εἰς τὴν ἐκδοσιν καὶ κοινοποίησιν πρὸς τὴν ἐταιρείαν πράξεως διὰ τῆς ὁποίας προσδιορίζονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαχειριστικῆς περιόδου τῆς ἐταιρείας, ἄνευ καταλογισμοῦ φόρου, ἐφαρμοζομένης περαιτέρω τῆς νομίμου διαδικασίας ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐταιρείας.

Εἰς ἐκδοσιν καὶ κοινοποίησιν πράξεως ὑποχρεοῦται ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐταιρείας δήλωσις κρίνεται εἰλικρινής.

Τὸ ὀριστικῶς καὶ τελεσιδίκως προσδιοριζόμενον ποσὸν κερδῶν ἢ ζημιῶν τῆς ἐταιρείας ἰσχύει ἐναντι πάντων τῶν ἐταίρων, μὴ δυνάμενον νὰ ἀμφισβητηθῇ παρ' αὐτῶν.

4. Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος τῆς ἑδρας τῆς ἐταιρείας ὑποχρεοῦται, ὅπως ἀνακοινώσῃ ἀμελλητὶ τὸν ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαχειριστικῆς περιόδου τῆς ἐταιρείας πρὸς τοὺς ἀρμόδιους διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας εἰσοδήματος τῶν ἐταίρων οἰκονομικοὺς ἐφόρους, οὔτοι δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων καὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς συμμετοχῆς ἐκάστου εἰς τὰ κέρδη ἢ τὰς ζημίας τῆς ἐταιρείας, προβαίνουν περαιτέρω εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ φόρου τοῦ ἀναλογούντος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος ἐκάστου ἐταίρου καὶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ προσθέτου φόρου λόγῳ ἀνακριθείας ἢ παραλείψεως δηλώσεως.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὀριστικὸς προσδιορισμὸς τῶν ἐταίρικων κερδῶν ἐγένετο δι' ἐξωδίκου λύσεως τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς, ὁ πρόσθετος φόρος ὁ ἀναλογῶν κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις εἰς τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ δηλωθέντος ὑπὸ τοῦ ἐταίρου ποσὸν ἐταίρικων κερδῶν καθορίζεται μειωμένος μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 53.

5. Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δηλώσεως, ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, εἰς θάρος τῆς παραλειψάσης τὴν ὑποβλὴν δηλώσεως ἐταιρείας, χρηματικὸν πρόστιμον μὴ δυνάμενον νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 500 οὐδὲ ἀνώτερον τῶν 50.000 δραχμῶν.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καθορισθήσονται ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

"Άρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος νέα παράγραφος 4.

«4. Ἐπίσης λογίζεται ὡς εἰσόδημα ἐξ ἐμπορικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ἢ δι' ἐκποιήσεως ἢ εἰσφορᾶς εἰς ἑτέραν ἐπιχείρησιν κτηθείσα αὐτόματος ὑπερτίμησις τῶν ἐν τῇ ἐπιχειρήσει χρησιμοποιουμένων ἐγκαταστάσεων, μηχανημάτων καὶ ἐν γένει ἐνσωμάτων παγίων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐξαιρέσει τῆς ἐξ ἀκινήτων καὶ πλοίων προκύψαντος».

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ) τοῦ 3323)1955 καταργεῖται.

3. Εἰς τὸ αὐτὸ Ν. Δ. 3323)1955 προστίθεται νέον ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 33α ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 33α.

1. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν ἐπιχειρήσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις :

α) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν τὰ ὑπὸ τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὰς βιβλία τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων, τὰ ὅποια, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων, κρίνονται εἰλικρινῆ, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ καθαροῦ κέρδους ἐνεργεῖται λογιστικῶς ἐπὶ τῇ ἔασει τῶν βιβλίων αὐτῶν δι' ἐκπτώσεως ἐκ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 35 δαπανῶν.

β) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν παροχὴν ὑπηρεσιῶν καὶ τηρουσῶν εἰλικρινῶς τὰ ὑπὸ τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὰς βιβλία δευτέρας κατηγορίας, στερουμένων δὲ ἀξιολόγων ἀποθεμάτων ἐμπορευσίμων στοιχείων καὶ πρώτων ὑλῶν πρὸς ἀπογραφὴν κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ καθαροῦ κέρδους ἐνεργεῖται δι' ἐκπτώσεως ἐκ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν ἐν ἁρθρῳ 35 δαπανῶν.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι τηροῦν βιβλία δευτέρας κατηγορίας, ἀνεξαρτήτως τῆς εἰλικρινείας αὐτῶν ὁ προσδιορισμὸς τοῦ καθαροῦ κέρδους ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ 36 ὀριζόμενα.

γ) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν βιβλία πρώτης κατηγορίας, ἀνεξαρτήτως τῆς εἰλικρινείας αὐτῶν, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ καθαροῦ κέρδους ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ 36 ὀριζόμενα.

δ) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν τηροῦσι παντάπασιν βιβλία καὶ στοιχεῖα τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ἢ τηροῦσι τοιαῦτα κατηγορίας κατωτέρας τῆς προσηκούσης καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς τὰς διατάξεις τῆς περιπτώσεως β τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 53 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ἢ τηροῦσι μὲν βιβλία τῆς προσηκούσης κατηγορίας, ταῦτα ὅμως κρίνονται ἀνακριβῆ ἢ ἀνεπαρκῆ, ἢ ἀνεπάρκεια δὲ αὐτῶν καθιστᾷ ἀδυνάτους τὰς ἐλεγκτικὰς ἐπαληθεύσεις, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ καθαροῦ κέρδους ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ 36 ὀριζόμενα».

4. Αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων β καὶ γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 33α. ὡς τοῦτο τίθεται διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐκκρεμῶν υποθέσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχουν εἰσέτι ἐκδοθῆ τελεσίδικοι ἀποράσεις.

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. 3323)1955 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν κατωτέρω παραγράφων 1 καὶ 2.

«1. Ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς ἐμπορικῆς ἐν γένει ἐπιχειρήσεως εἶναι :

α) Τὸ τίμημα τῶν ὀριστικῶς πραγματοποιηθεισῶν πωλήσεων, προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων ἀντικείμενον ἐργασιῶν εἶναι ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις ἀγαθῶν χονδρικῶς ἢ λιανικῶς αὐτουσίῳν ἢ μετὰ προηγουμένην κατεργασίαν, ἐπεξεργασίαν, ἐξευγενισμόν, διασκευὴν, συσκευασίαν κλπ.

β) Αἱ κτηθείσαι ἀμοιβαὶ ἐκ παροχῆς ὑπηρεσιῶν, προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων ἀντικείμενον ἐργασιῶν εἶναι ἡ παροχὴ ὑπηρεσιῶν.

γ) Τὸ σύνολον τοῦ τιμήματος καὶ τῶν κτηθεισῶν ἀμοιβῶν,

προκειμένου περὶ μικτῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων ἀντικείμενον ἐργασιῶν εἶναι ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας περιπτώσεις α καὶ β ἀγορὰ καὶ πώλησις ἀγαθῶν ὡς καὶ ἡ παροχὴ ὑπηρεσιῶν καὶ

δ) Τὰ ἔσοδα καὶ ὠφέλεια αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 31 καὶ 32 καὶ γενικῶς πᾶν ἕτερον ἔσοδον, κέρδος, ὠφέλεια κλπ. ἐκ τῶν πάσης φύσεως συναλλαγῶν τῆς ἐπιχειρήσεως».

«2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ἀκαθάριστα ἔσοδα προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως, κατὰ περίπτωσιν :

α) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν τὰ ὑπὸ τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὰς βιβλία δευτέρας ἢ τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων καὶ τὰ ὅποια, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων, κρίνονται εἰλικρινῆ, τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα προσδιορίζονται ὡς ταῦτα προκύπτουσιν ἐκ τῶν βιβλίων αὐτῶν.

β) Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν τὰ ὑπὸ τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὰς βιβλία πρώτης κατηγορίας καὶ τὰ ὅποια, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων, κρίνονται εἰλικρινῆ, τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν προσδιορίζονται διὰ προσθήκης εἰς τὸ συνολικὸν κόστος τῶν ἐντὸς τῆς χρήσεως ἀγορασθέντων ἐμπορευσίμων ἀγαθῶν ἢ παραχθέντων ἐτοιμῶν προϊόντων, τοῦ μικτοῦ ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ, κατὰ περίπτωσιν, κέρδους καθοριζομένου διὰ συγκρίσεως τῆς πραγματικῆς τιμῆς κτήσεως καὶ τῆς τιμῆς πώλησεως τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως διατεθέντων ἀγαθῶν. Ἐν ἀνυπαρξίᾳ τοιούτων στοιχείων τῆς κρίνομένης ἐπιχειρήσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ συντελεστὴς μικτοῦ κέρδους ἐτέρων ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου θεωροῦνται ὡς πωληθέντα ἐντὸς τῆς χρήσεως ἅπαντα τὰ ἐντὸς ταύτης ἀγορασθέντα ἀγαθὰ, ἀδιαφόρως ἐὰν ἡ διάθεσις τούτων γίνεται χονδρικῶς ἢ λιανικῶς.

Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τὸ πρῶτον ἀρχομένων τῶν ἐργασιῶν τῶν, ἐκ τῶν ἀγορασθέντων ἐμπορευσίμων ἀγαθῶν θεωροῦνται πωληθέντα ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους τόσα δωδέκατα τούτων ὅσοι οἱ μῆνες πραγματικῆς λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως, τοῦ κλάσματος μηνὸς λογιζομένου ὡς ἀκεραίου μηνός. Τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν προστίθεται εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους.

Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν, τηρουσῶν βιβλία τῆς πρώτης κατηγορίας τοῦ κώδικος φορολογικῶν στοιχείων καὶ τῶν ὁποίων τὰ τιμολόγια προσφορᾶς ὑπηρεσιῶν καὶ λοιπὰ διαθέσιμα ὑπ' αὐτῶν φορολογικὰ στοιχεῖα δὲν προσδιορίζουν πλήρως τὸ ὕψος τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν, ταῦτα προσδιορίζονται κατ' ἐκτίμησιν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν πραγματοποιηθεισῶν τυχόν ἀγορῶν ἐμπορευμάτων καὶ πρώτων ὑλῶν, τοῦ ἀπασχολουμένου προσωπικοῦ, τῶν ἐπαγγελματικῶν δαπανῶν καὶ λοιπῶν δαπανῶν διαχειρίσεως, ἐν συγκρίσει καὶ πρὸς ἑτέρας ὁμοειδεῖς ἐπιχειρήσεις ἐργαζομένας ὑπὸ παρομοίας συνθήκας.

γ) Ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς περιπτώσεως δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 33α ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπ' αὐτοῦ διατιθεμένων στοιχείων καὶ πληροφοριῶν ὡς καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ κρίσεως περὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς συναλλακτικῆς δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν ἐν γένει συνθηκῶν λειτουργίας αὐτῆς. Διὰ τὸν τοιοῦτον προσδιορισμὸν λαμβάνονται ἐνδεικτικῶς ὑπ' ὄψιν : αα) Αἱ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐμφανιζόμεναι ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις, ββ) Τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐμφανιζόμενον μικτὸν κέρδος ὡς καὶ τὸ μικτὸν ἐτέρων ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων ἐργαζομένων ὑπὸ παρομοίας συνθηκῶν, γγ) Τὸ ἀπασχολούμενον ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως προσωπικόν, τὸ ὕψος τῶν ἐπενδεδυμένων κεφαλαίων ὡς καὶ τῶν ἰδίων κεφαλαίων κινήσεως, τὸ ποσὸν τῶν δανείων καὶ πιστώσεων ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων παραγωγῆς, διαθέσεως καὶ διαχειρίσεως κλπ.»

6. Ἐν τέλει τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος νέα παράγραφος 5, τῶν ἄχρι τοῦδε παραγράφων 5 καὶ 6 ἀριθμουμένων ὡς 6 καὶ 7.

«5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως περιλαμβάνονται καὶ τοιαῦτα ἀπαλλασσόμενα τοῦ φόρου τοῦ παρόντος Νόμου, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ εἰς φορολογίαν ὑποκειμένου καθαροῦ κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ συνολικὸν ὕψος τῶν ἐκπεστέων δαπανῶν τῆς μειοῦται καθ' ὃ ποσὸν αὐταὶ ἀφορῶσιν εἰς τὰ ἀπαλλασσόμενα τῆς φορολογίας ἔσοδα. Ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν τελευταίων τούτων δαπανῶν δὲν καθίσταται ἐφικτὸν νὰ προσδιορισθῇ, τοῦτο ἐξευρίσκεται δι' ἐπιμερισμοῦ, κατ' ἀναλογίαν, τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν μεταξὺ τῶν εἰς φορολογίαν ὑποκειμένων ἀκαθάριστων ἐσόδων καὶ τῶν ἀπαλλασσόμενων τοιούτων».

7. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν. Δ. 3323/1955, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ καθαροῦ κέρδους τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς περιπτώσεως β' καὶ τῶν περιπτώσεων γ' καὶ δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 33α ἐνεργεῖται διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ εἰδικούς, κατὰ γενικὰς κατηγορίας ἐπιχειρήσεων, συντελεστὰς καθαροῦ κέρδους. Εἰς τὰ οὕτω πολλαπλασιαζόμενα ἀκαθάριστα ἔσοδα δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα ποσά».

8. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. 3323/1955 καταργεῖται τῆς ἄχρι τοῦδε παραγράφου 3 ἀριθμουμένης ὡς 2.

9. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. 3323/1955, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος νέα παράγραφος 3.

«3. Εἰς τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσδιοριζόμενον καθαρὸν κέρδος τῆς ἐπιχειρήσεως προστίθενται:

α) Τὰ ἐν ἄρθρῳ 32 ἀναφερόμενα εἰσοδήματα.

β) Τὰ εἰσπραχθέντα ἔναντι ἀποσβεσθεῖσων ἐπιφαλῶν ἀπαιτήσεων, γενομένων δεκτῶν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος κατὰ τὴν οἰκίαν χρῆσιν.

γ) Τὰ εἰσπραχθέντα ποσὰ ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθέντα διὰ φόρους, τέλη, δικαιώματα, εἰσφοράς κλπ., βαρυνούσας τὴν ἐπιχείρησιν».

10. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 4242/1962 ἀντικαθίσταται, ἄφ' ἧς ἴσχυσεν, ὡς ἀκόλουθως:

«3. Ἡ ἰσχὺς τῶν συνταχθέντων πινάκων περὶ τῶν συντελεστῶν καθαροῦ ἢ μικτοῦ κέρδους, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄρξεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1965».

11. Εἰς τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Ν. Δ. 3323/1955 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 4.

«4. Αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς περιπτώσεως δ' τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 3843/1958 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν καὶ ἀεροσκαφῶν, ἀνηκόντων εἰς ἄλλοδαπὰ φυσικὰ πρόσωπα».

12. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1956 Β. Δ. «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκόλουθως:

«2. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ὑποχρεοῦται νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκ τῶν βιβλίων προκύπτουσας ἀγοράς, τὰ ἔσοδα, τὰς δαπάνας καὶ τὰ λοιπὰ δεδομένα: α) Ἐὰν ἐκ τῶν συγκεκριμένων στοιχείων, ἅτινα οὗτος διαθέτει, προκύπτῃ ἀποδεδειγμένως ὅτι αἱ εἰς αὐτὰ ἐγγραφαὶ εἶναι ἀνακριβεῖς μὴ εἰκονίζουσαι τὴν πραγματικὴν κατὰστασιν καὶ β) ἐὰν ὁ ἐπιτηδευματίας, καίτοι ὑπόχρεως, δὲν ἐτήρησε τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 10 τοῦ παρόντος Κώδικος προβλεπόμενα βιβλία ἀποθήκης καὶ παραγωγῆς προϊόντων ἢ ἐτήρησε βιβλία πρώτης ἢ δευτέρας κατηγορίας, ἀντὶ τῶν προβλεπομένων τρίτης ἢ τετάρτης κατηγορίας ἢ ἐτήρησε βιβλία πρώτης κατηγορίας ἀντὶ τῶν προβλεπομένων δευτέρας κατηγορίας».

Ἄρθρον 6.

Προσδιορισμὸς ἀκαθάριστων ἐσόδων καὶ ἀποτελεσμάτων οἰκοδομικῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ἐπὶ πωλήσεως οἰκοδομῶν ὑπὸ ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἀνέγερσιν καὶ πώλησιν αὐτῶν, τὸ ἀκαθάριστον

ἔσοδον τῶν πωλητριῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ἐκ τῆς δραστηριότητος τῶν ταύτης, προκειμένης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος, δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ κατώτερον κατὰ 100) οὐδὲ ἀνώτερον κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῶν πωλουμένων οἰκοδομῶν.

Εἰς περίπτωσιν ὀριστικοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀγοραίας ἀξίας ἐν τῇ φορολογίᾳ μεταβιβάσεως ἀκινήτων, αὕτη λαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψιν, προκειμένου νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἀκαθάριστον ἔσοδον τοῦ πωλητοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἡμφεσθητῇ ἢ δηλωθεῖσά ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων ἀξία ἢ εἰς περίπτωσιν ἀμφισβήτησεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὁ πωλητὴς τοῦ ἀκινήτου ἔλαβε μέρος εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς ἢ ὑπῆρξε διάδικος ἐν τῇ σχετικῇ δίκῃ. Ἡ ἀξία αὕτη ὑπόκειται εἰς αὐξομειώσεις κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν διὰ τὴν ἐν τῇ φορολογίᾳ μεταβιβάσεως ἀκινήτων προσδιορισθεῖσαν τυχὸν ἀξίαν ἐπὶ πλεόν τῆς δηλωθείσης, ὁ πωλητὴς δὲν ἐπεβαρύνετο διὰ φόρου ἢ προστίμου, οὐδὲ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς οὐδὲ ὑπῆρξε διάδικος ἐν τῇ σχετικῇ δίκῃ ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἢ οὕτω προσδιορισθεῖσα ἀγοραία ἀξία τῆς οἰκοδομῆς δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ, προκειμένου καθορισμοῦ τοῦ φόρου εἰσοδήματός του.

2. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 προσδιοριζόμενον ποσόν, ἐπὶ πλεόν τοῦ ἀναγραφομένου ὡς ἀκαθάριστου ἐσόδου εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τηρούμενα βιβλία Γ' ἢ Δ' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, λογίζεται ὡς λογιστικὴ διαφορά, προστιθεμένη εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τῶν εἰλικρινῶς τηρουμένων βιβλίων, μὴ ἐπηρεάζουσα τὸ κύρος αὐτῶν.

3. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου προσδιοριζόμενον τίμημα θεωρεῖται ὡς τιμὴ κτήσεως, ὡσάκις τὴν οἰκοδομὴν ἀγοράζει ἐπιχειρήσις λειτουργοῦσα ὑφ' οἰανδήποτε νομικὴν μορφήν, προκειμένου προσδιορισμοῦ τῶν ἀποσβέσεων.

4. Ἐνάντι τοῦ βαρύνοντος τὸν ἐπιχειρηματίαν φόρου εἰσοδήματος, τοῦ διανυομένου οἰκονομικοῦ ἔτους καταβάλλεται ποσοστὸν 1,50) ο ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῶν ἐκάστοτε πωλουμένων ἢ τῆς ἀξίας τῶν ἐκάστοτε ἄλλως πῶς διατιθεμένων διαμερισμάτων, καταστημάτων κλπ., ὡς καὶ τῆς τυχὸν ἐπὶ πλεόν ἀξίας διὰ τὴν ἐργοληπτικὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῶν. Ἡ καταβολὴ ἐνεργεῖται πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ οἰκείου συμβολαίου, γινομένης ρητῆς περὶ τούτου μνείας ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ προκαταβολῆς τοῦ φόρου διατάξεις τῶν ἄρθρων 15 τοῦ Ν. Δ. 3323/1955 καὶ 14 τοῦ Ν. Δ. 3843/1958.

5. Τὸ ὅλικον ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς ἀνεγέρσεως καὶ πώλησεως οἰκοδομῆς προσδιορίζεται κατὰ ἔργον ἐντὸς τῆς χρήσεως καθ' ἣν ὁλοκληροῦται ἢ κατασκευὴ καὶ ἡ πώλησις ἢ ἄλλως πῶς διάθεσις ὅλων τῶν διαμερισμάτων, καταστημάτων κλπ. τῆς οἰκοδομῆς, εἴτε λογιστικῶς, ἐφ' ὅσον συντρέχουσι πρὸς τοῦτο αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις, εἴτε διὰ τῆς ἐφαρμογῆς συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων.

Εἰς τὰ ἔσοδα ταῦτα περιλαμβάνεται καὶ τυχὸν μὴ συνυπολογισθὲν εἰς τὸ τίμημα πώλησεως ἢ ἄλλως διαθέσεως τῶν διαμερισμάτων κλπ. ποσὸν διὰ τὴν ἐργοληπτικὴν κατασκευὴν ἢ ἀποπεράτωσιν τούτων.

() κατὰ τὴν παρῶντα παράγραφον προσδιορισμὸς τοῦ ἀποτελέσματος ἐνεργεῖται καὶ ὡσάκις α) κατὰ τὸ τέλος τῆς διαχειριστικῆς περιόδου ὁ ὅγκος τοῦ ἀδιαθέτου τμήματος τῆς οἰκοδομῆς εἶναι κατώτερος κατὰ ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν 100) ο, τοῦ συνολικοῦ ὅγκου ταύτης ἢ β) παρῆλθε τριετία ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκδόσεως τῆς πολυτομικῆς ἀδείας, καθίσταται δὲ δυνατός ὁ προσδιορισμὸς οὗτος καὶ γ) ἤθελε ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ τοιοῦτος προσδιορισμὸς τοῦ ἀποτελέσματος εἶναι δεδικαιολογημένος καὶ καθίσταται δυνατός ἐκ τῶν πραγμάτων.

6. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ διάθεσις τῶν διαμερισμάτων κλπ. τῆς οἰκοδομῆς πραγματοποιεῖται ἐντὸς πλείονων τῆς

μιάς χρήσεως, ενεργείται καθ' ἐκάστην, χρήσιν, πλήν τῆς τελευταίας, προσωρινός προσδιορισμός τοῦ καθαρῶς κέρδους διὰ τὰ ἐντὸς ταύτης διατεθέντα διαμερίσματα, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς συντελεστοῦ καθαρῶς κέρδους ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων. Τὰ οὕτω προσδιοριζόμενα καθαρὰ κέρδη συμφιζούνται πρὸς τὸ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον 5 τοῦ παρόντος ὁλικὸν ἀποτέλεσμα, ἡ δὲ διαφορά λογίζεται ὡς ἀποτέλεσμα τῆς χρήσεως καθ' ἣν ὁλοκληρώθη ἡ διάθεσις τῶν διαμερισμάτων κλπ. τῆς ἀποπερατωμένης οἰκοδομῆς.

7. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωροῦνται ὡς διατεθέντα καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματίου κρατούμενα διαμερίσματα διὰ κατοικίαν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ ἢ πρὸς ἐκμίσθωσιν ἢ ἄλλως πῶς ἐκμετάλλουσιν.

8. Ἐπὶ ἀνεγέρσεως καὶ πωλήσεως οἰκοδομῶν διὰ τὰς ὁποίας ἡ χρονολογία α) ἐκδόσεως τῆς πολεοδομικῆς ἀδείας, ἢ β) ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως λήψεως τῆς ἀδείας, ἐφ' ὅσον μεταξὺ τοῦ ἀνεγείροντος τὴν οἰκοδομὴν καὶ τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ οἰκοπέδου ὑφίσταται συμφωνία περιβληθεῖσα τὸν τύπον τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 7 Νοεμβρίου 1964 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1966 χρονικὸν διάστημα, ὁ φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν κερδῶν ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἀποπερατώσεως τῆς οἰκοδομῆς καὶ ὁλοκληρώσεως τῆς πωλήσεως ἢ ἄλλως πῶς διαθέσεως τῶν διαμερισμάτων, καταστημάτων κλπ. αὐτῆς ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40)ο ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσδιοριζόμενων ἀκαθαρίστων ἐσόδων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως τηροῦνται βιβλία Γ' ἢ Δ' κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων κρινόμενα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος τούτου, καὶ τῆς φορολογίας εἰσοδήματος, ὡς εἰλικρινῆ. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὅσκις ὁ φόρος καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου.

Διὰ τὴν δέλωση καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν Ν. Δ) των 3323) 1955 καὶ 3843) 1958.

Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως βιβλίων Γ' ἢ Δ' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἢ ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῶν τηρουμένων τοιούτων ἐνεκα οὐσιαστικῶν καὶ σοβαρῶν λόγων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν προηγούμενων παραγράφων 1 ἕως καὶ 7. Δύναται ὅμως ὁ Οἶκον. Ἐφορος νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου 8 περὶ καθορισμοῦ τοῦ φόρου εἰς ποσοστὸν (40)ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

9. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καθορισθῆσονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 7.

Εἰδικὴ φορολογία ἐργοληπτῶν δημοσίων ἔργων.

1. Ἐπὶ ἐργοληπτῶν, φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἀναλαμβάνοντων τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας μετὰ τοῦ Δημοσίου, ὁ φόρος εἰσοδήματος διὰ τὰ ἐκ τῶν ἔργων τούτων κτώμενα καθαρὰ κέρδη ἐπιβάλλεται ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀκαθαρίστου ἀξίας τῶν ἔργων, βάσει συντελεστοῦ τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30)ο.

2. Ὁ φόρος τῆς προηγούμενης παραγράφου 1 παρακρατεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν ἐκάστοτε καταβολὴν τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου εἰς τὸν ἐργολήπτην αὐτοῦ. Συγχρόνως παρακρατεῖται καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ Ο.Γ.Α. εἰσφορά, ὀριζόμενη εἰς 15 ο)ο ἐπὶ τοῦ φόρου.

3. Διὰ τοῦ φόρου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαντλεῖται ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις τοῦ ἐργολήπτη δημοσίων ἔργων διὰ τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων κτώμενα καθαρὰ κέρδη του.

Ἐὰν ὁ ἐργολήπτης εἶναι ἀνώνυμος ἐταιρεία, ὁ φόρος τοῦ παρόντος ἄρθρου καλύπτει τὸσον τὸν φόρον τὸν βαρύνοντα τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἐταιρείας ὅσον καὶ τὸν φόρον τὸν βαρύνοντα τοὺς μετόχους, συμβούλους κλπ. διὰ τὰ ὑπὸ μορφήν μερίσματος, ἀμοιβῆς διοικητικοῦ συμβούλου κλπ. διανεμόμενα αὐ-

τοῖς κέρδη ἐκ τῶν ἐργοληπτικῶν ἐργασιῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἔχῃ καὶ ἕτερα εἰσοδήματα, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχει ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν φόρου εἰσοδήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955, ὡς αὐταὶ ἰσχύουν τροποποιηθεῖσαι, διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955 ἀναλογούντος ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων εἰσοδημάτων φόρου, προστίθενται εἰς τὰ λοιπὰ εἰσοδήματα τοῦ ὑποχρέου καὶ α) τὰ ἀπαλλασσόμενα κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 3 μερίσματα, ἀμοιβαὶ διοικητικῶν συμβουλίων κλπ., β) τὸ ἐκ τῶν ἐργοληψιῶν δημοσίων τεχνικῶν ἔργων κέρδος αὐτοῦ ὑπολογιζόμενον κατ' ἀμάχητον τεκμήριον εἰς τὸ τριπλάσιον τοῦ καταβληθέντος εἰδικοῦ φόρου. Ἐκ τοῦ οὕτω προκύπτοντος φόρου ἐκπίπτει τὸ ἐπιμεριστικῶς ἀναλογοῦν εἰς τὸ ἐξ ἐργοληψιῶν δημοσίων τεχνικῶν ἔργων μερίσμα, ἀμοιβάς, κέρδος κλπ. ποσόν. Τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ τὸν ἐπὶ τῶν λοιπῶν εἰσοδημάτων τοῦ φορολογουμένου ἀναλογούντα φόρον.

5. Προκειμένου περὶ ἐργοληπτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν συμβάλλονται ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ Δημοσίου, ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ διατάξεις περὶ φορολογίας εἰσοδήματος.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ περιορισμοὺς καὶ ἐπὶ ἐργοληπτῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν τεχνικῶν ἔργων, ἢ τοιούτων ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ὁργανισμῶν ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐν γένει.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 3323) 1955 καὶ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. 3843) 1958 περὶ προκαταβολῆς φόρου εἰσοδήματος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ κερδῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καθορισθῆσονται τὰ τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν κερδῶν, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἐργολήπτης δημοσίων κλπ. τεχνικῶν ἔργων ἐκτελεῖ καὶ ἕτερας ἐργασίας, ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δὲ τηρουμένων βιβλίων δὲν προκύπτει τὸ ἀποτέλεσμα ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἐργασιῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεων, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκτιζόμενων, καθορισθῆσονται, προκειμένου περὶ ἀνώνυμων ἐταιρειῶν, τὰ τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν κερδῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῶν ἐργοληπτικῶν ἐργασιῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκ τῶν λοιπῶν κερδῶν τῆς ἐταιρείας ὡς καὶ τὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τοῦ μετόχου κλπ. κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ 4 ὀριζόμενα.

9. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἔργων δημοπρατουμένων ἢ ἀνатиθεμένων ἀπ' εὐθείας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1965 ἕως καὶ 31 Δεκεμβρίου 1966, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων.

10. Κέρδη ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἀναληφθέντων ἔργων τοῦ παρόντος ἄρθρου δημοπρατηθέντων ἢ ἀνατεθέντων ἀπ' εὐθείας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1964, ὑπόκεινται εἰς φορολογίαν εἰσοδήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν διατάξεων τῶν Ν.Δ. 3323) 1955 καὶ 3843) 1958, ὡς ταῦτα ἰσχύουν τροποποιηθέντα, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων. Ὁ ὑπὸ μορφήν προεισπράξεως παρακρατηθεὶς ἢ προκαταβληθεὶς φόρος 1,5 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἔργων δὲν ἐπιστρέφεται, οὐδὲ συμφιζείται.

Ἄρθρον 8.

Φορολογία ἀποζημιώσεων

ἐκ παραχωρήσεως δικαιωμάτων εὐρεσιτεχνίας κλπ.

1. Ἐπὶ ἀποζημιώσεως ἢ δικαιώματος διὰ τὴν χρήσιν ἢ παραχώρησιν τῆς χρήσεως τεχνικῶν μεθόδων παραγωγῆς, τεχνικῆς βοηθείας, δικαιωμάτων εὐρεσιτεχνίας, ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν σημάτων καὶ προνομίων, σχεδίων ἢ προτύπων γενικῶς, κινηματογραφικῶν ταινιῶν, πνευματικῆς ἰδιοκτησίας κλπ. συνισταμένων ἢ εἰς ὠρισμένον ποσὸν ἢ εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἐσόδων καὶ καταβαλλομένων εἰς ἀλλοδαπὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ὁργανι-

σμούς, μὴ ἔχοντας ἐν Ἑλλάδι μόνιμον ἐγκατάστασιν, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ καταβάλλοντος παρακράτησις τοῦ βαρύνοντος τὸν δικαιοῦχον αὐτῆς φόρου εἰσοδήματος.

Ὁ παρακρατούμενος φόρος, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἢ δικαιώματος, ὁρίζεται:

α. Εἰς 4 ο)ο ἐπὶ ἀποζημιώσεων ἢ δικαιωμάτων ἐπὶ ποσοστοῖς κτηθέντων ὑπὸ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ προβαλλομένων ἐν Ἑλλάδι κινηματογραφικῶν ταινιῶν παραγωγῆς των, εἰς 2 ο)ο δὲ ὅταν αἱ ἀνωτέρω ἀποζημιώσεις ἢ δικαιώματα συνίστανται εἰς ὠρισμένον πᾶσιον ποσόν (FLAT) κατὰ ταινίαν.

β. εἰς 15 ο)ο τῶν ἀποζημιώσεων ἢ δικαιωμάτων τῶν λοιπῶν περιπτώσεων τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου.

Εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις παρακρατεῖται πρὸς τοὺς καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ Ο.Γ.Α. εἰσφορά ἐκ 15 ο)ο ἐπὶ τοῦ φόρου. Διὰ τῶν οὕτω παρακρατούμενου φόρου καὶ εἰσφορᾶς ἐξαινεῖται ἡ φορολογικὴ ὑποχρέωσις τοῦ ἀλλοδαποῦ δικαιούχου τῆς ἀποζημιώσεως ἢ δικαιώματος ἐκ φόρου εἰσοδήματος.

Ὡς ἀκαθαρίστον ποσὸν ὁρίζεται τὸ ὅλικόν ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἢ δικαιώματος μειωμένον κατὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι δαπάνας τὰς βαρυνούσας τὸν δικαιοῦχον.

2. Ἐπὶ ἀποζημιώσεως τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου 1, διὰ τὴν ὁποῖαν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 4171)61, παρακρατεῖται ποσοστὸν 10 ο)ο τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ αὐτῆς, ἐναντι τοῦ φόρου εἰσοδήματος, τοῦ βαρύνοντος τὸν λαμβάνοντα τὴν ἀποζημίωσιν ἢ τὸ δικαίωμα, ἐπιφυλασσομένης τῆς ὀριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ φόρου διὰ τῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος τοῦ δικαιοῦχου.

3. Εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς τὸν ἀλλοδαπὸν δικαιοῦχον καταβάλλεται ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀποζημιώσεως κλπ., τὴν ὁποῖαν οὗτος δικαιούται καὶ τοῦ ἐπὶ ταύτης ἀναλογούντος πρὸς παρακράτησιν φόρου.

4. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παρακράτησις τοῦ φόρου καὶ τῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ο.Γ.Α. ἐνεργεῖται κατὰ τὴν πίστωσιν ἢ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως ἢ δικαιώματος εἰς τὸν δικαιοῦχον ἢ δὲ ἀπόδοσις αὐτοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἐνεργεῖται τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἀπὸ τῆς παρακρατήσεως μηνός.

5. Αἱ Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται ν' ἀρνηθῶσι τὴν παροχὴν τοῦ προσήκοντος ποσοῦ συναλλάγματος διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰσδημάτων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων, ἐὰν δὲν προσκομισθῇ εἰς αὐτὰς ἀποδεικτικὸν καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον τοῦ ἐπὶ τῶν εἰσδημάτων τούτων ἀναλογούντος φόρου.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς περιπτώσεως δ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3843)58, μετὰ τὸ πρῶτον, τίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον.

«Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν ἐγκατεστημένων ἢ μὴ ἐν Ἑλλάδι ἐκμεταλλευομένων πλοῖα ἢ ἀεροσκάφη ὑπὸ ξένην σημαίαν, ὑπόκειται εἰς φόρον, λογιζόμενον ὡς προκύπτει ἐν Ἑλλάδι τὸ κέρδος ἐκ τῆς μεταφορᾶς ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ λοιπῶν πραγμάτων ἐν γένει ἐξ ἐλληνικῶν λιμένων καὶ ἀερολιμένων καὶ μέχρι τοῦ λιμένος προορισμοῦ ἢ μέχρι τοῦ ἀλλοδαποῦ λιμένος ἢ ἀερολιμένος ἐπιβιβάσεως τῶν ἐπιβατῶν ἢ μεταφορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων εἰς πλοῖον ἢ ἀεροσκάφος ἐτέρας ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως».

2. Ἡ περίπτωσις γ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3843)1958 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«γ) Διεξάγουσιν ἐν Ἑλλάδι ἐργασίας ἢ παρέχουσιν ὑπηρεσίας μέσῳ ἀντιπροσώπου ἔχοντος ἐξουσιοδότησιν καὶ δυνατότητα διαπραγματεῦσθαι καὶ συνάπτει συμβάσεις διὰ λογαριασμὸν τοῦ νομικοῦ προσώπου, ἐπίσης καὶ ὅταν αἱ ἐργασίαι ἢ ὑπηρεσίαι προσφέρονται ἄνευ ἀντιπροσώπου, ἐφ' ὅσον ἀφ' ὧν εἴτε εἰς τὴν κατάρτισιν μελετῶν ἢ σχεδίων εἴτε εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἐρευνῶν ἐν γένει ἢ αἱ ἐργασίαι καὶ ὑπηρεσίαι αὗται τυγχάνουσι τεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐν γένει φύσεως ἢ»

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3843)1958 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον.

«Ὡσαύτως τὰ λοιπὰ ἡμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται ἢ συνιστῶνται νομίμως καὶ ἐπιδιώκουν ἀποδεξιγμένως σκοποὺς φιλανθρωπικοὺς καὶ κοινωνικαίς, διὰ τὰ αὐτὰ εἰσδημάτων. Ἡ διαπίστωσις τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἢ κοινωνικοῦ σκοποῦ τῶν νομικῶν προσώπων τούτων ἐνεργεῖται εἰς ἐκαστὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν ἀνὰ τριετίαν, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου νομικοῦ προσώπου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον ἡτιολογημένην γνώμην τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπ' ἀριθ. 753)62 Β. Δ. προβλεπόμενης Ἐπιτροπῆς».

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἔτους 1960 καὶ ἐφεξῆς. Τυχόν ὅμως καταβληθέντες φόροι δὲν ἐπιστρέφονται.

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3843)1958 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 ἐκπίπτουν αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, δαπάναι ἀποκτήσεως τοῦ εἰσοδήματος».

5. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς περιπτ. γ' παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3843)58 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων» καταργεῖται.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τῆς μέχρι τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναποσβεστοῦ ἀξίας τῶν οἰκοδομῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν εἰσδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν ἐμπιπτόντων εἰς χρήσεις ληγούσας μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1965.

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν.Δ. 3843)1958 προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι παράγραφοι 5 καὶ 6 τῶν ἄχρι τοῦδε παραγράφων 5 καὶ 6 ἀριθμουμένων ὡς 7 καὶ 8.

«5. Ὡς καθαρὸν εἰσόδημα τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐκμεταλλευομένων πλοῖα καὶ ἀεροσκάφη ὑπὸ ξένην σημαίαν λαμβάνεται ποσοστὸν 10 ο)ο τῶν πραγματοποιουμένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ μεταφορᾶς ἐπιβατῶν, ἐμπορευμάτων καὶ πραγμάτων ἐν γένει ἐξ ἐλληνικῶν λιμένων καὶ ἀερολιμένων καὶ μέχρι τοῦ λιμένος προορισμοῦ ἢ μέχρι τοῦ ἀλλοδαποῦ λιμένος ἢ ἀερολιμένος ἐπιβιβάσεως ἢ μεταφορτώσεως εἰς πλοῖον ἢ ἀεροσκάφος ἐτέρας ἀλλοδαπῆς ἐπιχειρήσεως».

«6. Προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ὀργανισμῶν οἱ ὁποῖοι δὲν διατηροῦν μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν τυχόν εἰσδημάτων αὐτῶν ἐκ πηγῶν κειμένων ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι ἐκαστοτε κατ' ἰδίαν διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 3323)1955, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τῶν αὐτῶν πηγῶν τῶν φυσικῶν προσώπων».

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 3843)58 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος νέα παράγραφος 2, τῆς μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ παραγράφου ἀριθμουμένης ὡς 1.

«2. Αἱ τρίτη καὶ τετάρτη περίοδοι τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ νομικῶν προσώπων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου, τῆς δηλώσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

8. Εἰς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 3843)58 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον δεύτερον ἐδάφιον.

«Ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν νομικῶν προσώπων μὴ ἐχόντων μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν Ἑλλάδι

διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐν Ἑλλάδι κτωμένων ὑπ' αὐτῶν ἐκ πάσης πηγῆς εἰσοδημάτων».

9. Εἰς τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 3843)1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων», προστίθεται ἐν τέλει ἡ ἐξῆς περίοδος:

«Κατ' ἐξαιρέσιν, ἐὰν δικαιούχος τοῦ εἰσοδήματος τῆς πηγῆς ταύτης τυγχάνῃ πρόσωπον ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν περίπτωσιν δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, μὴ ἔχον ὅμως μόνιμον ἐγκαταστάσιν ἐν Ἑλλάδι, τὸ ποσοστὸν τοῦ παρακρατουμένου φόρου ὀρίζεται ἴσον πρὸς 350)ο ἐπὶ τοῦ καθαροῦ φορολογητέου ποσοῦ, πλέον εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ο.Γ.Α. ἴσης πρὸς 150)ο ἐπὶ τοῦ φόρου.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ δικαιούχος τοῦ εἰσοδήματος δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν τῆς ἐτησίως φορολογικῆς δηλώσεως διὰ τὸ εἰσόδημα ἐκ τοῦ ὁποίου παρεκρατῆθη ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω φόρος καὶ εἰσφορά».

Ἄρθρον 10.

Διοικητικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφορᾶς.

1. Τὰ ἄρθρα 52 καὶ 53 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 ἀριθμοῦνται ὡς ἄρθρα 51 καὶ 52.

2. Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. 3323)1955 ἀριθμεῖται ὡς 53, τροποποιούμενον ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄρθρον 53.

1. Ὁ καθ' οὗ ἐξεδόθη τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 51 φύλλον ἐλέγχου, ἀμφισβητῶν τὴν ὀρθότητα αὐτοῦ, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Ἡ πρότασις ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὸ φύλλον ἐλέγχου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἴτε διὰ τοῦ δικηγράφου τῆς προσφυγῆς εἴτε δι' ἰδιαιτέρας αἰτήσεως πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς καὶ ἐντὸς τῆς διὰ ταύτην προβλεπομένης προθεσμίας.

Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ αἰτούμενος τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς ὑποχρεοῦται νὰ προσκομίσῃ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως του ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ ἀναπτύξῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς του.

3. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς λαμβάνων ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, τὰ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου προσκομιζόμενα στοιχεῖα καὶ τὰ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ὑπ' αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενα ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, δύναται, ἐφ' ὅσον κρίνῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει βάσιμον τὸ αἷτημα, νὰ ἀποδεχθῇ ἀναλόγως τὴν ἀκύρωσιν τοῦ φύλλου ἐλέγχου ἢ τὸν περιορισμὸν τῆς περὶ τῆς τοῦ φύλλου ἐλέγχου φορολογητέας ὕλης, ἢ τοῦ φόρου ἢ ἄλλου δικαιώματος ὡς καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ προσθέτου φόρου κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 67, μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου αὐτοῦ.

4. Ἐὰν αἱ ἀπόψεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου συμπέσωσιν, συντάσσεται περὶ τούτου ἡτιολογημένη πρᾶξις ὑπογραφομένη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ἡ διαφορὰ θεωρεῖται ἐπιλυθεῖσα, διὰ τῆς ἀμέσου ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου σχετικῆς δηλώσεως, ἡ δὲ ἀσκηθεῖσα προσφυγὴ θεωρεῖται μὴ γενομένη.

5. Διὰ τὴν ὑπὸ πληρεξουσίου τοῦ καθ' οὗ τὸ φύλλον ἐλέγχου συζητήσιν τῆς αἰτήσεως περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου πράξεως, δεόν νὰ προσάγῃται εἰδικὴ ἐγγραφοὶς πληρεξουσιότητος. Τὸ παρέχον τὴν πληρεξουσιότητα ἐγγραφον δύναται νὰ εἶναι δημόσιον ἢ καὶ ἰδιωτικόν. Ἡ γνησιότης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐντολέως πρέπει νὰ βεβαιούται ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ὑπὸ συμβολαιογράφου ἢ ὑπὸ δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

6. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ τὸ φύλλον ἐλέγχου εἶναι ἀγράμματος, τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγραφον ὑπογράφεται ὑπὸ δύο μαρτύρων, βεβαιουμένης τῆς γνησιότητος τῶν ὑπογραφῶν τούτων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἢ ἀναπληροῦται ὑπὸ ἐγγράφου δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς. περιέχοντος τὴν ἐνώπιον αὐτῶν δηλώσιν τοῦ ἀγραμμάτου ὑποχρέου περὶ τοῦ διοριζομένου πληρεξουσίου αὐτοῦ.

7. Τὰ πληρεξούσια ἐγγραφα κατατίθενται εἰς τὴν ἀρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν».

3. Ἡ διάταξις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 51, ὡς ἀριθμεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Προκειμένης τῆς ἐκδόσεως, κατὰ τ' ἀνωτέρω, φύλλον ἐλέγχου βᾶσι νέων στοιχείων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 53».

4. Ἡ διάταξις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 52, ὡς τοῦτο ἀριθμεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Εἰς ἕκαστον τῶν ὑποχρέων κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τοῦ ἐκδοθέντος φύλλου ἐλέγχου μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκδόσεως ἐλέγχου. Ἡ κοινοποίησις τούτου γίνεται, προκειμένου μὲν περὶ ὑποχρέων, ὧν αἱ δηλώσεις κρίνονται εἰλικρινεῖς δι' ἀπλῆς ταχυδρομικῆς ἐπιστολῆς, προκειμένου δὲ περὶ ὑποχρέων, οἵτινες δὲν ἐπέδωσαν δηλώσεις ἢ δι' οὓς ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου προέκυψε διαφορὰ μεταξὺ δηλώσεως καὶ ἐλέγχου, διὰ παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὄργανου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἀγνώστου διαμονῆς ἢ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64 τῆς Φορολογικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 11.

Δημοσίευσις φορολογικῶν καταλόγων.

1. Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν. Δ. 3765)1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος» ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4045)1960 Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν νόμων καὶ μέτρων ἀφορώντων τὰς χερσαίας μεταφορᾶς» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου συντάσσεται κατ' ἔτος ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐπιδιδομένων δηλώσεων κατάλογος περιέχων τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῶν ὑποβαλόντων δηλώσεις προσώπων, τὸ ἐκ τῶν πηγῶν Δ' καὶ Ζ' εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου καὶ τὸ συνολικὸν καθαρὸν τοιοῦτον, τὸ ὁποῖον ὑπάγεται εἰς φορολογίαν, ὡς καὶ τὸν ἀναλογούντα ἐπ' αὐτοῦ φόρον. Ὁ συνταχθεὶς κατάλογος συμπληροῦται ἐκάστοτε διὰ τῶν ἀντιστοίχων στοιχείων τῆς ὀριστικοποιουμένης ἐγγραφῆς τοῦ ὑποχρέου.

2. Ὁ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον συντασσόμενος κατάλογος καταρτίζεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἐπιδόσεως τῶν δηλώσεων, συμπληροῦται δὲ μετὰ τὴν ὀριστικοποίησιν ἐκάστης ἐγγραφῆς.

Ὁ βᾶσει τῶν δηλώσεων συντασσόμενος κατάλογος μετὰ τῶν ἐκάστοτε συμπληρώσεων, παραμένει ἐκτεθειμένος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς πρόσφορον θέσιν τοῦ καταστήματος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας καὶ κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν αὐτοῦ πᾶς τρίτος.

3. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προηγούμενων παραγράφων καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δύναται νὰ καθιερωθῇ ἐπὶ πλέον ἢ συγκέντρωσις τῶν φορολογικῶν καταλόγων πλειοτέρων Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν τῆς αὐτῆς πόλεως ἢ περιοχῆς εἰς μίαν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν, καθοριζομένων διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ ἡ ἐν αὐτῇ ἀνάρτησις γενικοῦ καταλόγου συντεταγμένου ἐνδεχομένως καὶ κατὰ κατηγορίαν ἐπαγγέλματος.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ὀρισθῇ δι' ἅπασαν τὴν Χώραν ἢ δι' ὠρισμένας μόνον περιφερείας, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ, ὅτι δὲν ἀναγράφονται εἰς τὸν κατάλογον φορολογούμενοι, τῶν ὁποίων τὸ καθαρὸν εἰσόδημα εἶναι κατώτερον τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως καθοριζομένου ποσοῦ, πάντως δὲ οὐχὶ μείζον τῶν πενήτην χιλιάδων (50.000) δραχμῶν.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσίευσις τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

Άρθρον 12.

Έγγραφή εις κατάστασιν άνειλικρινών φορολογουμένων.

1. Αί παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου 74 του Ν. Δ. 3323)1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος» ως αύται άντικατεστάθησαν δια της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Ν. 4045)1960, άντικαθίσταται ως ακόλουθος:

«3. Εις το τέλος έκάστου οικονομικού έτους συντάσσεται υπό του Οικονομικού Έφόρου κατάστασις των φορολογουμένων της άρμοδιότητός του, οι όποιοι κατά το αυτό ή κατά τά προηγούμενα οικονομικά έτη: α) Δέν επέδωσαν παντάπασι δηλώσεις περί του εισοδήματος αυτών, β) επέδωσαν δηλώσεις εισοδήματος μικροτέρου κατά 350)ο του πραγματικού τοιούτου, το όποιον ήθελεν εκ του έλέγχου έξακριβωθεί και προσδιορισθή όριστικώς και τελεσιδικώς, κατά 500)ο δέ προκειμένου περί φορολογουμένων ύποχρέων εις τήρησιν βιβλίων πρώτης και δευτέρας κατηγορίας, έφ' όσον περί της τοιαύτης έγγραφής έχει αποφανθή, κατά την διάταξιν της έπομένης παραγράφου 4, το άρμόδιον Φορολογικόν Δικαστήριον.

Κατ' έξαιρέσιν, δέν έγγράφονται εις την κατάστασιν φορολογούμενοι, των όποιων ή φορολογική ύποχρέωσις καθωρίσθη διοικητικώς κατά τας διατάξεις του άρθρου 53 του Ν. Δ. 3323)1955, εκτός εάν πρόκειται περί ύποχρέου μη τηρήσαντος τά προβλεπόμενα βιβλία και στοιχειά, ως και όταν τά τηρηθέντα εκρίθησαν ως άνακριθέ κατά τας διατάξεις του άρθρου 53 του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων.

Η κατάστασις αύτη δέον νά περιλαμβάνη το όνοματεπώνυμον, το επάγγελμα και την διεύθυνσιν του φορολογουμένου, το δηλωθέν εισόδημα και τον επ' αυτού αναλογούντα φόρον, ως επίσης και το εισόδημα όπερ προσδιορίσθη όριστικώς και τελεσιδικώς και τον επ' αυτού αναλογούντα φόρον των άρθρων 9 και 67 του παρόντος.

Έν πάση περιπτώσει εις την κατάστασιν ταύτην δέν αναγράφονται οι φορολογούμενοι, των όποιων ο φόρος ο βεβαιούμενος εις βάρος των συνεπεία των άνωτέρω παραλείψεων, δέν υπερβαίνει έτησίως το ποσόν των δραχμών δέκα χιλιάδων (10.000).

4. Περί της έγγραφής ή μη εις την κατάστασιν ταύτην ύποχρέου τινός, δια τον όποιον συντρέχουσιν αι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου 3 του παρόντος, αποφαινεται το φορολογικόν δικαστήριον το άρμόδιον δια τον καθορισμόν του συνολικού καθαρού εισοδήματος τούτου. Ο φορολογούμενος δικαιούται, έφ' όσον ένεκα πλήρως δεδικαιολογημένης αίτίας δέν υπέβαλε δήλωσιν ή έν καλή πίστει διατελών επέδωσαν άνακριθέ τοιαύτην, όπως ζητήσιν δια του αυτού δικογράφου, δια του όποιου προσβάλλει την σχετικήν πράξιν του οικονομικού έφόρου ή την απόφασιν του φορολογικού δικαστηρίου, την μη έγγραφήν του εις την κατάστασιν. Το φορολογικόν δικαστήριον εκτιμών τους προβαλλομένους λόγους διατάσσει δια της αύτης αποφάσεως, δια της όποιας καθορίζεται το συνολικόν καθαρόν εισόδημα του φορολογουμένου, και την έγγραφήν ή μη τούτου εις την άνωτέρω κατάστασιν.

Έάν ή πράξις του Οικονομικού Έφόρου, δια της όποιας προσδιορίζεται το συνολικόν καθαρόν εισόδημα του φορολογουμένου, κατέστη όριστική δια της παρόδου άπράκτου της προς άσκησιν προσφυγής προθεσμίας ή κατόπιν έξωδίκου έπιλύσεως της διαφοράς κατά τας διατάξεις του άρθρου 53 του Ν. Δ. 3323)1955, συντρέχουσι δέ αι κατά την παράγραφον 3 του παρόντος άρθρου προϋποθέσεις δια την έγγραφήν τούτου εις την κατάστασιν, το άρμόδιον φορολογικόν δικαστήριον έπιλαμβάνεται, κατόπιν αίτήσεως του οικονομικού έφόρου της έρεύνης της ύποθέσεως περί της έγγραφής ή μη του φορολογουμένου εις την κατάστασιν. Η αίτησις αύτη ύποβάλλεται εις το άρμόδιον φορολογικόν δικαστήριον έντός άνταρρεπτικής προθεσμίας ένός μηνός από της όριστικοποιήσεως της πράξεως του οικονομικού έφόρου και κοινοποιείται εις τον καθ' ου αύτη φορολογούμενον, ίνα ούτος εκφέρη έντός είκοσθημέρου προθεσμίας τας τυχόν αντιρρήσεις του.

5. Η άτησις έφέσεως κατά της πρωτοδίκου αποφάσεως δέν άναστέλλει την έγγραφήν του φορολογουμένου εις την κα-

τάστασιν των άνειλικρινών φορολογουμένων. Δικαιούται, όμως, ο φορολογούμενος όπως, ένεκα έξαιρετικών λόγων, ύποβάλη εις το Δευτεροβάθμιον Φορολογικόν Δικαστήριον αίτησιν περί άναστολής των συνεπειών της τοιαύτης έγγραφής του μέχρις εκδόσεως της όριστικής αποφάσεως του δικαστηρίου τούτου επί της έφέσεώς του. Η αίτησις αύτη εισάγεται κατά προτίμησιν προς συζήτησιν, του ύποβαλόντος την αίτησιν και του οικονομικού έφόρου καλουμένων όπως παραστώσι κατ' αύτην, τουλάχιστον πέντε (5) πλήρεις ήμέρας πρό της όρισθείσης δικασίμου.

Το δικαστήριον δικαιούται νά διατάξη την άναστολήν, μέχρις εκδόσεως της όριστικής αποφάσεώς του, των συνεπειών εκ της τοιαύτης έγγραφής, έν όλω ή έν μέρει και ειδικώτερον νά έπιτρέψη την χορήγησιν διαβατηρίου δια λόγους υγείας ή τον εκτελωνισμόν έμπορευμάτων ύποκειμένων εις φόρον ως και πρώτων ύλών και μηχανικού έξοπλισμού της έπιχειρήσεως του φορολογουμένου.

6. Η κατά την παράγραφον 3 κατάστασις, έπιμελεία του οικονομικού έφόρου, άναρτάται εις το κατάστημα της οικονομικής έφορίας την 15 Φεβρουαρίου έκάστου έτους, παραμένουσα άνηρτημένη επί τρίμηνον και δημοσιεύεται άπαξ δια του ήμερησίου τύπου της έδρας της οικονομικής έφορίας.

Αντίγραφον της καταστάσεως ταύτης ύποβάλλεται άμεσλητί εις το Έπουργείον Οικονομικών.

Η έγγραφη φορολογουμένου τινός εις την κατάστασιν ταύτην στερεί τούτον και της λήψεως πιστοποιητικού φορολογικής ένημερότητος επί χρονικόν διάστημα ένός έτους άρχόμενον από της χρονολογίας της καταστάσεως.

Άρθρον 13.

1. Εις το άρθρον 59 του Ν. Δ. 3323)1955 προστίθεται ή ακόλουθος παράγραφος 4 :

«4. Φόρος βεβαιούμενος έντός του οικείου οικονομικού έτους ή εις χρόνον μεταγενέστερον της λήξεως αυτού : α) βάσει δηλώσεως ύποβαλλομένης κατόπιν διοικητικής έπιλύσεως της διαφοράς, β) βάσει φύλλου έλέγχου καταστάντος όριστικού λόγω μη άσκήσεως ένδίκου μέσου ή γ) βάσει αποφάσεως φορολογικού δικαστηρίου και εκδικαστικής Έπιτροπής, καταβάλλεται εις πέντε (5) ίσας μηνιαίας δόσεις, έξ ών ή πρώτη έντός του έπομένου από της βεβαιώσεως μηνός».

Πάσα αντίθετος διάταξις καταργείται.

2. Η αληθής έννοια της διατάξεως της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του Ν. Δ. 4242)1962 είναι ότι ή υπό ταύτης παρεχομένη έκπτωσης 50)ο, λόγω προεξοφλήσεως ύποχρεώσεων μελλούσης λήξεως, ύπολογίζεται επί του τελικώς εκκαθαριζομένου και καταβλητέου εις δόσεις ποσού φόρου, ως τούτο αναγράφεται εις τον οικείον χρηματικόν κατάλογον.

Εις την ρύθμισιν ταύτην υπάγονται τόσον ο κύριος φόρος εισοδήματος όσον και τά μετ' αυτού βεβαιούμενα ποσά δι' εισφοράν ύπερ του Ο.Γ.Α., τέλη ύδρεύσεως περιοχής τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας και τέλη χερτοσήμου.

3. Αί διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 9 του Ν. Δ. 4242)1962 καταργούνται από 1ης Ιανουαρίου 1965.

4. Αί διατάξεις των εδαφίων γ' και δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Διατάγματος της 28ης Ιουλίου 1931 «περί Κώδικος των Νόμων τελών χερτοσήμου» ως ισχύουσι σήμερα, άντικαθίστανται ως έξης :

«γ') Το τέλος της παρούσης παραγράφου συμβεβαιούται και συνεισπράττεται μετὰ του φόρου του αναλογούντος εις το έξ οικοδομών εισόδημα του φορολογουμένου επί τη βάσει της δια τον φόρον τούτον ακολουθουμένης διαδικασίας, μη έφαρμοζομένων έφεξης, ως προς το τέλος τούτο, των περί προκαταβολής διατάξεων των Ν. Διαταγμάτων 3323)55 και 3843)58.

Έπί υπερημέρου καταβολής των τελών χερτοσήμου, λόγω έκπροθέσμου ή άνακριβούς δηλώσεως ή παραλείψεως δηλώσεως φόρου εισοδήματος μεθ' ου συμβεβαιούνται και τά τέλη ταύτα, έπιβάλλεται πρόστιμον εις ποσοστόν επί του οφειλομένου τέλους ίσον προς το ποσοστόν του προσθέτου φόρου, το όριζόμενον έκάστοτε έν τη φορολογία του εισοδήματος».

«δ') Αι διατάξεις του εδαφίου γ' της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και επί εισοδημάτων εξ εκμισθώσεως γαιών».

5. Παρατείνεται μέχρι τέλους 1965 ή ισχύος 1) των διατάξεων του Ν. Δ. 2176)1952, ως αυτά τροποποιήθηκαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως περί : α) αύξήσεως κατὰ 100 ο)ο των ανωτάτων ορίων τακτικών και προσθέτων αποσβέσεων και β) ειδικής αφορολογήτου κρατήσεως 25 ο)ο ή 40 ο)ο, κατὰ περίπτωσιν, επί των καθαρών κερδών προς κάλυψιν μελλοντικών ζημιών. 2) των διατάξεων του Ν. Δ. 4002)1959 περί εκπτώσεως εκ των καθαρών κερδών της επιχειρήσεως αφορολογήτου ποσοστού 50 ο)ο ή 60 ο)ο ή 90 ο)ο, κατὰ περίπτωσιν, προς κάλυψιν αξίας γενομένων εν τη χώρα νέων παραγωγικών επενδύσεων ως και του άρθρου 4 του αυτού Ν. Δ)τος και 3) των άρθρων 1 και 2 του Ν. 3949)59.

6. Η υπό της διατάξεως της παραγράφου 6 του άρθρου 13 του Ν.Δ. 3765)57 εν συνδυασμῳ προς την διάταξιν της παρ. 7 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 4242)1962 ὀριζομένη προθεσμία αποσβέσεως του δημιουργηθέντος υπό των επιχειρήσεων λογαρασμού ενεργητικού παρατείνεται μέχρι και του διαχειριστικού έτους 1969.

7. Προκειμένου περί εισοδημάτων ὁμογενῶν εξ Αιγύπτου ή Τουρκίας προερχομένων εκ περιουσιακῶν στοιχείων εύρισκομένων εις τὰς χώρας ταύτας, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἀποδεδειγμένως δεσμευθῆναι υπό των κρατῶν τούτων, δύναται, τη αἰτήσῃ του φορολογουμένου υποβαλλομένη εις τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Έφορον νὰ ἀναβληθῇ ή επί τούτων φορολογία μέχρι του χρόνου της ἀποδεσμεύσεως των. Ο χρόνος της ἀναβολῆς δὲν υπολογίζεται εις τὴν προθεσμίαν παραγραφῆς του δικαιώματος του Δημοσίου διὰ τὴν ἐπιβολὴν του φόρου.

Έντός τριῶν μηνῶν ἀπὸ της ἀποδεσμεύσεως των εισοδημάτων τούτων ὁ φορολογούμενος ὑποχρεούται νὰ ὑποβάλῃ κατὰ περίπτωσιν ἀρχικῆς ή συμπληρωματικῆς δήλωσιν διὰ τὰ ἀντιστοιχα προς τὸν χρόνον κτήσεως του εισοδήματος οἶκον. ἔτη και καταβάλῃ τὸν ἀναλογούντα φόρον εξ ὁλοκλήρου.

Αἱ διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται ἐπὶ εισοδημάτων ὑποκειμένων εις φορολογίαν κατὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1960 και ἐφεξῆς.

Άρθρον 14.

1. Αἱ διατάξεις του άρθρου 64 της Φορολογικῆς Δικονομίας εφαρμόζονται και ἐπὶ ἐπιδόσεως ἐγγράφων της διοικητικῆς διαδικασίας βεβαιώσεως του φόρου εισοδήματος.

2. Έὰν ὁ προς δὲν ή ἐπίδοσις ἐγγράφου της διοικητικῆς διαδικασίας βεβαιώσεως του φόρου εισοδήματος κατοικῆς εν τη ἀλλοδαπῇ, ή προθεσμία διὰ τὴν υποβολὴν αἰτήσεως διοικητικῆς ἐπιλύσεως της διαφοράς ή τὴν ἀσκήσῃν προσφυγῆς εἶναι τρίμηνος ἀρχομένη ἀπὸ της ἐπομένης της ἐπιδόσεως του ἐγγράφου.

Πᾶσα διατάξις ρυθμίζουσα ἄλλως τὸ θέμα τοῦτο καταργεῖται.

3. Παρατείνεται μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1965 ή προθεσμία α) διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον ἀσκήσῃν προσφυγῆς και β) διὰ τὴν κατὰ τὸ άρθρον 53 του Ν. Δ)τος 3323)55 διοικητικὴν ἐπίλυσιν της διαφοράς διὰ τὰς ἀλλοδαπὰς ἐπιχειρήσεις εις τὰς ὁποίας ἐκοινοποιήθησαν φύλλα ἐλέγχου φόρου εισοδήματος διὰ κέρδη των εκ της πωλήσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν παραγωγῆς των ἀντι ὠρισμένου ποσού προς ἡμεδαπὰς ἐπιχειρήσεις καθὼς και διὰ κέρδη εκ της εν Ἑλλάδι ἐκμεταλλεύσεως ταινιῶν κινῶν ἀντι ποσοστού ἐπὶ των ἐσόδων, ως και διὰ εισοδήματα προερχόμενα εκ της χρήσεως εν Ἑλλάδι τεχνικῶν μεθόδων παραγωγῆς, διπλωμάτων εύρεσιτεχνίας, ἐμπορικῶν ή βιομηχανικῶν σημάτων και προνομίων, σχεδίων ή προτύπων και γενικῶς πνευματικῆς ιδιοκτησίας και κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1958 και ἐφεξῆς.

Εἰς τὰς ὑπὸ του προηγουμένου εδαφίου ρυθμιζόμενας περιπτώσεις δύναται ὁ πρόσθετος φόρος νὰ περιορισθῇ εις τὸ 1)9 εν περιπτώσει προσφυγῆς εις τὰ φορολογικὰ δικαστήρια και εις τὸ 1)18 εν περιπτώσει διοικητικῆς ἐπιλύσεως της διαφοράς.

Περίπτωσις του παρόντος άρθρου ἐκκρεμοῦται προς ἐκδίκασιν ἐνώπιον των Φορολογικῶν Δικαστηρίων δύναται, αἰτήσῃ του ἐνδιαφερομένου, νὰ ἐπαναπεμφθῶσιν εις τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον προς διοικητικὴν ἐπίλυσιν της διαφοράς.

4. Ένδὲκα μετὰ, συζητηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 μέχρι της ἐνάρξεως ισχύος του παρόντος και ἀπορριφθέντα ὑπὸ των Φορολογικῶν Δικαστηρίων και Ἑκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν λόγω ἐλλείψεως των εν άρθρῳ 53 της Φορολογικῆς Δικονομίας ὀριζομένων στοιχείων ή λόγω μὴ νομιμοποιήσεως κατὰ τὴν ἐπ' ἀκρατηρίῳ συζήτησιν των ὑπογραφόντων ταῦτα πληρεξουσίων των φορολογουμένων ή λόγω ὑποβολῆς εις δικαστήρια καθ' ὕλην και τόπον ἀναρμόδια ή δι' οἰονδήποτε ἑτερον τυπικὸν λόγον ἄνευ κρίσεως ἐπὶ της οὐσίας, εισάγονται ἐνώπιον των αὐτῶν φορολογικῶν δικαστηρίων προς νέαν συζήτησιν διὰ τὴν ἐπὶ της οὐσίας κρίσιν αὐτῶν αἰτήσῃ των ἐνδιαφερομένων περιοχούσῃ τὰ τυχόν ἐλλείποντα στοιχεία και ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο (2) μηνῶν ἀπὸ της δημοσιεύσεως του παρόντος.

Άρθρον 15.

1. Ἀπαγορεύεται ή εκ μέρους των ἐπιχειρήσεων, των πάσης φύσεως ὀργανισμῶν και εν γένει ἐργοδοτῶν καταβολή εις βάρος των ἐπιχειρήσεων κλπ. του φόρου εισοδήματος ἐπὶ των ἀποδοχῶν του προσωπικοῦ των ως και του φόρου του ἀναλογούντος ἐπὶ των λοιπῶν εισοδημάτων αὐτοῦ.

Έν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως προς τοὺς ὁρισμοὺς της παρούσης διατάξεως τὰ καταβληθέντα ποσὰ δὲν ἐκπίπτουνται ως δαπάνη της ἐπιχειρήσεως οὐδὲ ἐπιτρέπεται νὰ βαρύνωσι τοὺς ὀργανισμοὺς κλπ.

Αἱ διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται ἐπὶ των ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1965 και ἐφεξῆς ἀποδοχῶν.

2. Τὰ τυχόν καταβληθέντα ή καταβληθησόμενα ὑπὸ των ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεων, ὀργανισμῶν κλπ. ποσὰ φόρου εισοδήματος ἐπὶ των τακτικῶν ἀποδοχῶν ως και των προσθέτων ἀμοιβῶν του προσωπικοῦ των του ἔτους 1964 ἐνσωματοῦνται εις τὰς ἀποδοχὰς τούτου δι' αὐξήσεως, κατ' ἀνάλογον ποσόν, του βασικοῦ μισθοῦ της οἰκείας βαθμολογικῆς και μισθολογικῆς κλίμακος. Τὸ οὕτω προστιθέμενον εις τὰς μηνιαίας ἀποδοχὰς των μισθωτῶν ποσὸν φόρου εισοδήματος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον των δραχμῶν πέντε χιλιάδων μηνιαίως.

Εἰς τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς προστίθεται και τὸ ποσὸν των ἀσφαλιστικῶν εισφορῶν του ἡσφαλισμένου, τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ εις τὴν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον αὐξήσιν των ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

Τυχὸν διαφωνία μεταξὺ ἐργοδότης και μισθωτῶν εκ της ἐφαρμογῆς της παρούσης παραγράφου ἐπιλύεται κατὰ τὴν διαδικασίαν του νόμου 3339 περί συλλογικῶν διαφορῶν.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν Ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του Ν. Δ. 3323)1955 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον εἶδαφιον: «στ') Τὰ παρεχόμενα εις τοὺς διοικητὰς και ὑποδιοικητὰς των Τραπεζῶν ἔξοδα παραστάσεως του αξιωματὸς των κατὰ τὸ μέχρι των 10.000 δραχμῶν μηνιαίως τμήμα αὐτῶν».

Άρθρον 16.

1. Ἐπιτρέπεται ή ἐκάστοτε διὰ Β. Δ)τος κωδικοποίησις εις ἐνιαῖον κείμενον των διατάξεων περί φορολογίας εισοδήματος φυσικῶν και νομικῶν προσώπων και των ἀμέσως ή ἐμμέσως τροποποιουσῶν ή συμπληρουσῶν ταύτας μεταγενεστέρων διατάξεων ως και των συναφῶν τοιούτων.

Τὸ κείμενον της κωδικοποιήσεως θὰ φέρῃ τὸν τίτλον ΚΩΔΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ.

2. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ἐπιτρέπεται ή μεταβολή της σειράς των άρθρων, παραγράφων και εδαφίων, ή διαγραφή σύμπτυξις ή ή προσθήκη νέων τοιούτων ως και πᾶσα ἀναγκαιὰ φραστικὴ μεταβολή, ἄνευ ἀλλοιώσεως της ἐννοίας του ισχύοντος κειμένου ως και ή ἀπάλειψις ή εν ἐπιμέτρῳ παράθεσις των μηκέτι ἱσχυουσῶν μεταβατικῶν διατάξεων.

3. Ὡςαύτως ἐπιτρέπεται ή κατὰ τὴν διαδικασίαν και προϋποθέσεις των ἀνωτέρω παραγράφων 1 και 2 κωδικοποίησις εις ἐνιαῖον κείμενον Νόμου των διατάξεων περί φορολογίας των ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν πλοίων ὑπὸ τὸν τίτλον

«ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΠΛΟΙΩΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ Ν. 1880)51».

4. Δι' αποφάσεως του επί των Οικονομικών Υπουργού δύναται να καθορισθῇ ἀποζημίωσις τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀπασχοληθῶσάντων εἰς τὴν κωδικοποίησιν τῆς νομοθεσίας περὶ ἧς αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι 1, 2 καὶ 3 καταλογιζομένη εἰς βάρος τῶν ἐξόδων βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐπιβατικά αὐτοκίνητα (ἀνὰ ἐν) ἰδιωτικῆς χρήσεως ὧν οἱ φορολογησίμοι ἵπποι δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς δέκα ἑπτὰ (17) ἀνήκοντα εἰς ἐν ἐνεργείᾳ ἐπαγγελματίας συντάκτας ἡμερησίων ἐφημερίδων οἵτινες εἶναι μέλη 1) τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, 2) τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκοῦ Τύπου καὶ 3) τῶν Ἑνώσεων Συντακτῶν α) Μακεδονίας—Θράκης, β) Θεσσαλίας—Στερεᾶς Ἑλλάδος—Εὐβοίας καὶ γ) Πελοποννήσου—Ἠπείρου καὶ Νήσων καὶ χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπαγγελματικῶν τῶν καθηκόντων, ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1965 καὶ ἐφεξῆς τῶν τελῶν κυκλοφορίας.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αὐτοκίνητα, τὰ τιθέμενα τὸ πρῶτον εἰς κυκλοφορίαν ἐπ' ὀνόματι τῶν ὡς ἄνω προσώπων ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1965 ἀπαλλάσσονται ὡσαύτως καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 2367) 1953 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως διὰ τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 3829) 1958 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 173) 21.12.1961 πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 4288) 1963 (Φ.Ε.Κ. 48) 26.4.1963, τεύχος Α') ἐφ' ἧς προσθέτου εἰδικοῦ τέλους.

3. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγὰὶ χορηγοῦνται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν: α) βεβαιώσεως τῆς οἰκείας Ἑνώσεως Συντακτῶν, ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως αὐτῆς δι' ἧς δὲ βεβαιῶται ὅτι ὁ αἰτούμενος τὴν ἀπαλλαγὴν τυγχάνει τακτικὸν μέλος αὐτῆς καὶ β) βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου Ἀσφαλιστικοῦ Ὁργανισμοῦ ὅτι ὁ αἰτῶν εἶναι ἠσφαλισμένος παρ' αὐτῷ καὶ καταβάλλει τὰς κακονομισμένας κρατήσεις λόγῳ ἐργασίας του εἰς ἡμερησίαν ἐφημερίδα.

4. Αἱ ὑπὸ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς προϋποθέσεις προβλεπόμεναι ἀπαλλαγὰὶ ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ τακτικά μέλη τῆς Ἑνώσεως ἰδιοκτητῶν ἡμερησίων ἐπαρχικῶν ἐφημερίδων. Αἱ ἀπαλλαγὰὶ αὗται χορηγοῦνται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν α) βεβαιώσεως τῆς Ἑνώσεως ταύτης περὶ τῆς ἰδιότητος τοῦ αἰτουμένου τὴν ἀπαλλαγὴν, ὡς μέλους αὐτῆς καὶ β) βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου περὶ ἐκδόσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἡμερησίας ἐφημερίδος ὑπὸ τοῦ αἰτουμένου τὴν ἀπαλλαγὴν ἰδιοκτητοῦ αὐτῆς ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον.

Ἐν περιπτώσει συνιδιοκτησίας τῆς ἐφημερίδος αἱ ἀπαλλαγὰὶ αὗται περιορίζονται εἰς ἐν αὐτοκίνητον ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνιδιοκτητῶν.

5. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἁρθρον ἀπαλλαγὰὶ ἰσχύουν δι' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἰδιότης τῶν ὡς ἄνω προσώπων καὶ ἐφόσον τὰ αὐτοκίνητα ὀδηγοῦνται ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων.

6. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος ἢ χρήσεως τοῦ αὐτοκινήτου δι' ἄλλοτριον τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω σκοπὸν ἢ μεταιώσεως τῆς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διαφυλάξεως τῆς κυριότητος εἰς τὸν πωλητὴν συναφείσης πωλήσεως ἢ ἀπωλείας τῆς ἐπαγγελματικῆς ἰδιότητος τῶν δικαιούχων τῆς ἀπαλλα-

γῆς, τὸ αὐτοκίνητον τοῦτο ὑποβάλλεται εἰς τὰ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τέλη κυκλοφορίας ὡς καὶ εἰς τὸ ἐφ' ἧς προσθέτου εἰδικὸν τέλος.

7. Οἱ λοιποὶ ὅροι καὶ προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθρου καθορισθῆσονται διὰ κοινῆς αποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνιῶν καὶ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

8. Εἰς τὸ SAIN LOUIS τῆς Πολιτείας MISSOURI τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς ἐδρεύον Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Μυράκκειον Φιλανθρωπικὸν Ἰδρυμα INC. MAVRAKOS CHARITABLE FOUNDATION INC» ὅπερ ἀποτελεῖ μέλος τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐδρεύοντος Ἀμερικανικοῦ Συμβουλίου Ἐθελοντικῶν Ὁργανώσεων, παρέχονται αἱ φορολογικαὶ ἀπαλλαγὰὶ καὶ διευκολύνσεις αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τῷ Ν. Δ. 1286 τῆς 29) 31 Ὀκτωβρίου 1949 «περὶ φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἄλλων διευκολύνσεων τοῦ Ἀμερικανικοῦ Συμβουλίου Ἐθελοντικῶν Ὁργανώσεων».

Ἄρθρον 18.

1. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθρου 6 ἐφαρμόζονται ἐπὶ οἰκισμῶν διὰ τὰς ὁποίας ἡ χρονολογία α) ἐκδόσεως τῆς πολεοδομικῆς ἀδείας ἢ β) ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως λήψεως τῆς ἀδείας, ὑπὸ τὴν ἐν παραγράφῳ 8 τοῦ ἁρθρου 6 προϋπόθεσιν, ἐμπίπτει εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς 7 Νοεμβρίου 1964.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 6 ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐσόδων κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1965 καὶ ἐφεξῆς.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 8 ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἀποζημιώσεων, δικαιωμάτων κλπ. καταβαλλομένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1965 καὶ ἐφεξῆς.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1965 καὶ ἐφεξῆς.

5. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1965 (εἰσοδήματα κτηθέντα ἐντὸς τοῦ ἔτους 1964) καὶ ἐφεξῆς πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐταῖς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1964.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΤΟΥΜΠΑΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Ι. ΖΗΓΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, ΑΝΔΡ. ΚΟΚΚΕΒΗΣ, ΣΤ. ΜΗΠΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ, ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΜΑΡΗΣ, ΜΙΧ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΤΣΗΣ, ΕΤΑΓΓ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ, Γ. ΜΤΩΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1964.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ν. ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή ετήσια συνδρομή της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως εν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι :

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δραχ.	400
2. » » » Β'.....	»	250
3. » » » Γ'.....	»	200
4. » » » Δ'.....	»	400
5. » » Παράρτημα.....	»	200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν....	»	500
7. » » τεύχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.....	»	300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας.....	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία.....	»	2.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'.....	»	12,50
3. » » » Γ'.....	»	10.—
4. » » » Δ'.....	»	20.—
5. » » Παράρτημα.....	»	10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν....	»	25.—
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.».....	»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας.....	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη.....	»	100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

1. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων.....	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ άρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων.....	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.....	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν.....	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν.....	»	100
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν.....

Δραχ. 1.000

11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....

» 5.000

Β' Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν.....	Δραχ.	500
2. Τῶν Τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν....	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων.....	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν.....	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	500

Γ' Εἰς τὸ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	»	200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως ἱματικῶν ὑδάτων....	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5 ο/ο

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & α.
ΔΙΟΝ. Γ. ΛΟΓΑΡΑΣ